

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER



ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ ΜΑΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
Κου Κου ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ ΕΙΣ ΑΘ

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. Βε
Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος καὶ ὁ Μα
Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Θεόκλη

69/7 HNLN '9 0XET 1T08
1887 1191 11908 666
801088 • uoD • 11

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

15. ΠΕΜΠΤΗ. Λουκιανού ἱερομ., Σαβδίνου Ἐπισκόπου, ὁσίου, Βάρσου ὁμολογητοῦ.
16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Λογγίνου Ἐκατοντάρχου, Δομετίου, Τερεντίου μαρτ., Μαλοῦ ὁσ.
17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ὡσὴ προφ., Ἰλαρίας μάρ., Λεοντίου, Ἀνθίμου, Εὐτροφίου ἀναργ.
18. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ. Μαρίνου, Ἰουλιανού, Μνάσσονος μ.
19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωὴλ προφ., Οὐάρου μαρτ., Κλεοπάτρας μαρτ., Λεοντίου φιλοσόφου.
20. ΤΡΙΤΗ. Ἀρτεμίου μεγαλομ., Γερασίου ὁσ., Κεφαλληνίας, Ματρώνης ὁσ.
21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰλαρίωνος, Χριστοδοῦλου Πάτμου ὁσ., Σωκράτους, Θεοδότῃς μαρτ.
22. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀδερκίου ἐπισκ., Ἱεραπόλεως, Ἰσαποστ., τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων.
23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἀποστόλου.
24. ΣΑΒΑΤΟΝ. Ἀρέθα μεγαλομ., Σεβαστιανῆς μαρτ., Πρόκλου Πατρ. Κων)πόλεως.
25. ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ. Μαρκανοῦ, Μαρτυρίου, Χρυσάφου μαρτύρων, Ταβιδᾶς ἡν ἀνέστησεν ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.
26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Δημητρίου Μεγαλομ. τοῦ Μυροβλήτου, Λεπτίνης μάρτυρος.
27. ΤΡΙΤΗ. Νέστορος μεγαλομ., Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου, Ἑλλης μαρτ.
28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τερεντίου, Εὐνίκης καὶ Τεσσάρων ἐν Κρήτῃ Μαρτύρων. Τῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου.
29. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀναστασίας μάρτυρος, Ἀβραμίου ὁσίου, Μελιτινῆς μάρτυρος.
30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ζηνοβίου, Ζηνοβίας μαρτύρων, Κλεόπα, Ἀρτεμᾶ ἀποστόλων.
31. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀριστοδοῦλου καὶ λοιπῶν Ἀποστόλων.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

1. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΛΟΥΚΑ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων. Δαβὶδ ὁσίου.
2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀκινδύνου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου, Πηγασίου μαρτύρων.
3. ΤΡΙΤΗ. Ἀκεφιμᾶ, Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ μαρτ. Ἀνακομ. λειψ. Ἀγ. Γεωργίου Τροπ.
4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰωαννικίου ὁσ., Νικάνδρου ἐπισκόπου, Ἑρμαίου πρεσβ. μαρτύρων.
5. ΠΕΜΠΤΗ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μαρτύρων, Ἑρμᾶ ἀποστόλου.
6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ὁμολογητοῦ.
7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ 43 Μαρ., Ἱέρωνος, Ἀθηνοδώρου, Θεσσαλονίκης.
8. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ. Τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.
9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Συμεὼν Μεταφραστοῦ, Ὀνησιφόρου μάρτυρος, Θεοκτίστης ὁσίας.
10. ΤΡΙΤΗ. Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου, Ροδίωνος, Ἐράστου, καὶ λοιπῶν 70 ἀποστόλων.
11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μηνᾶ μεγαλομ., Βίκτωρος, Βικεντίου διακόνων, Θεοδώρου Στουδίτου.
12. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰωάννου Ἐλεήμονος Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, Νείλου ὁσίου.
13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.
14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Φιλίππου τοῦ Ἀποστ. ἐκ τῶν Δώδεκα, Γρηγορίου ἐπισκ. Ἀσσοῦ.
15. ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ. Γουρία, Σαμουᾶ μαρτ. Ἀρχεταὶ ἡ Ἡσθεῖα Χριστουγέν.

Religious Calendar — Oct. 15 - Nov. 15, 1959

OCTOBER

15. THURSDAY. SS. Lucianus and Sabbinus.
16. FRIDAY. St. Longinus, the Martyred Centurian.
17. SATURDAY. Hosiah the Prophet; St. Ilaria, Martyr.
18. SUNDAY. Sunday of St. Luke, the Apostle and Evangelist.
19. MONDAY. Joel the Prophet; St. Ouaros the Martyr.
20. TUESDAY. St. Artemius, Great Martyr.
21. WEDNESDAY. SS. Hilarion and Christodoulos.
22. THURSDAY. St. Aberkios, Bishop of Hieropolis.
23. FRIDAY. St. Iakovos (James), Brother of our Lord.
24. SATURDAY. St. Arethas, Great Martyr; SS. Sebastianis and Proclus.
25. SUNDAY. Sunday of Luke; St. Marcianos, Martyr.
26. MONDAY. St. Demetrios, Great Martyr.
27. TUESDAY. St. Nestor, Great Martyr; Procles, Wife of Pilate.
28. WEDNESDAY. St. Terentius; St. Eunice; Holy Protection of the Virgin.
29. THURSDAY. St. Anastasia of Rome, Martyr.
30. FRIDAY. SS. Zenobios and Zenobia, Martyrs.
31. SATURDAY. SS. Stachyos, Apellos, Aristoboulos and other Apostles.

NOVEMBER

1. SUNDAY. Fifth Sunday of Luke; SS. Cosmas and Damian, Physicians.
2. MONDAY. St. Acindynos; St. Afthonios the Hopebearer.
3. TUESDAY. SS. Acepssimas and Joseph, Martyrs.
4. WEDNESDAY. SS. Joannikios, Nicander and Ermaios.
5. THURSDAY. St. Galaktion and his mother Episteme.
6. FRIDAY. St. Paul the Confessor, Archbishop of Constantinople.
7. SATURDAY. The 33 Martyrs of Melitine; SS. Hieron and Athenodoros.
8. SUNDAY. Sixth Sunday of Luke; the Archangels Michael and Gabriel.
9. MONDAY. St. Symeon the Translator; St. Onisphoros, Martyr.
10. TUESDAY. SS. Olympas and Sosipatros.
11. WEDNESDAY. St. Menas, Great Martyr; SS. Victor and Vicentios.
12. THURSDAY. St. John the Merciful, Patriarch of Alexandria; St. Neilos.
13. FRIDAY. St. John Chrysostom, Archbishop of Constantinople.
14. SATURDAY. St. Philip, one of the Twelve Apostles; St. Gregory.
15. SUNDAY. Seventh Sunday of Luke; SS. Gourias and Samounas.

Est. 1934



The official publication of the news, and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y. Phone: TRAfalgar 9-2060

EDITOR:

BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.

EDITOR, English Section:

ARTHUR DORE

SECRETARY:

REV. PHILIP KOUTOUFAS

Subscription Rates in U.S.A. and Canada
One year \$4.00
Two years \$7.00
Single copy 40 cents
Foreign Countries \$4.50 per year

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to

ORTHODOX OBSERVER

Greek Archdiocese

10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΛΗΦΘΕΝΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας: «Τὸ κατὰ τὴν Συμπροσευχὴν τῶν ἑξ Ἀλεξανδρείας Χριστιανῶν ἐν τῷ Ἰ. Ναῶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ». Ἀλεξανδρεία, 1959.

Σεβασμ. Μητροπολίτου Καρθαγένης Παρθενίου: «Ἡ Ἑλληνικὴ Θεολογία τῆς Ἐποχῆς μας». Ἀλεξανδρεία, 1959.

Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου: «Περὶ Φυλακῆς τῶν Πέντε Αἰσθησίων». Βόλος, 1958.

Ἰωάννου Ν. Φραγκοῦλα, Καθηγ. τοῦ: «Μαθήματα Ἐκκλησιαστικῆς Ρητορικῆς». Βοστώνη, 1952.

Π. Χ. Δημητροπούλου, Δρος Θεολογίας: «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ἡ Οἰκουμένη Κίνησις». Ἀθήναι, 1958.

Γεωργίου Σ. Μπεμπή, Καθηγ. Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς, Brookline, Mass.: «Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harvard». Θεσσαλονίκη, 1959.

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960, ΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ»

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ

Τῇ 26ῃ Αὐγούστου 1959

Πρὸς τοὺς Εὐλαθεστάτους Ἱερατικῶς Προϊσταμένους, τὰ Ἑντιμότατα Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων, Φιλοπύχων Ἀδελφοτήτων, Ὁργανώσεων καὶ Σωματείων, Ἐπιστημόνων, Ἐκπαιδευτικῶν, Ἱεραποστόλων, Ἑλληνορθόδοξου Νεολαίας G.O.Y.A. καὶ ἅπαν τὸ εὐλαβὲς Πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοσώστου Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου.

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ προσφιλεῖ καὶ περιπόθητα!

Ἡ Ἀνωτάτη τῶν Ὁρθοδόξων Πνευματικὴ Ἀρχή, τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία, μὲ ἀνοικτάς ἀγκάλας ἀναμένει τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ προσφιλῶν τέκνων Αὐτῆς.

Διάχυτος ὑπάρχει εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνορθοδόξων ἡ ἐπιθυμία, ὅπως ἀξιωθοῦν νὰ προσκυνήσουν τὰ ἱερά χώματα τοῦ Σεπτοῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐπιθυμία ἡ ὁποία ἔχει γίνεи εὐχὴ καὶ «τάμα» κάθε Ὁμογενοῦς ἐν Ἀμερικῇ.

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς ἡμῶν Πατριάρχης Κοσ Κοσ Ἀθηνάγορας οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυσεν ἐνθυμούμενος τὰ ἐν Ἀμερικῇ προσφιλεῖ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, θὰ δοκιμάσῃ δὲ βαθυτάτην πατρικὴν χαρὰν καὶ ἀνέκφραστον ἀγαλλίασιν, ὅταν πραγματοποιηθῇ τὸ Προσκύνημα τοῦτο εἰς τὸ ἱστορικὸν Φανάριον.

Καὶ πρέπει νὰ εἶναι τὸ Προσκύνημα τοῦτο πάνδημον, μὲ ὅσον τὸ δυνατόν περισσώτερους προσκυνητάς, ἐκ τῶν Πρωτοπόρων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης γενεᾶς, τῆς ἐπὶ χρησταῖς ἐλπίσιν ἐξελισσομένης Νεολαίας ἡμῶν ἐν Ἀμερικῇ.

Σκοπὸς τοῦ Προσκυνήματος τούτου θὰ εἶναι, νὰ υποβάλλωμεν πάντες τὰ σέβη ἡμῶν αὐτοπροσώπως εἰς τὸν Παναγιώτατον καὶ προσκυνητὸν Πατριάρχην ἡμῶν, νὰ ἀσπασθῶμεν τὴν Δεξιὰν Αὐτοῦ, νὰ τύχωμεν τῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν Αὐτοῦ, νὰ ἀνανεώσωμεν τοὺς ψυχικοὺς ἡμῶν δεσμοὺς μετὰ τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Κέντρου, νὰ ἀναθαπτισθῶμεν εἰς τὰ ἱερά νάματα τῆς νοητῆς κολυμβήθρας τῶν ἱερῶν ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων καὶ θεσμῶν, νὰ ἀντλήσωμεν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν συνέχισιν τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδοξίας ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἐν τῇ Βασιλευούσῃ Ὁμογενῶν, οἱ ὁποῖοι διατηροῦν καὶ διαιώνιζουσιν τὴν ἀθάνατον πατρῶαν κληρονομίαν καὶ ἐξέρχονται ἰσχυρότεροι καὶ εὐτυχέστεροι ἀπὸ κάθε Θεοπαραχώρητον δοκιμασίαν.

Νὰ γνωρίσωμεν προσέτι τὴν Χώραν, ἐν τῇ ὁποίᾳ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ζῇ, καὶ μετὰ τῆς ὁποίας καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Ἀμερικὴ εὐρίσκονται εἰς φιλικωτάτας σχέσεις.

Εἰς ἐπὶ πλέον ἱερὸς σκοπὸς τοῦ Προσκυνήματος τούτου εἶναι νὰ μεταλαμπαδεύσωμεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐκ τῆς Νέας ἡμῶν Γενεᾶς προσκυνητῶν τὰ ἰδεώδη τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἀγάπην τῶν πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὰ πατρῶα ἥθη καὶ ἔθιμα καὶ τὴν ἀθάνατον μητρικὴν ἡμῶν γλῶσσαν, καὶ πρὸ παντὸς νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν πίστιν πάντων εἰς τὸ γεγονός, ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἶναι ὄχι μόνον τίτλω, ἀλλὰ καὶ ἔργω Οἰκουμενικόν, καὶ ἱστορικῶς καὶ γεωγραφικῶς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως κύρους καὶ αὐθεντίας καὶ ἐπιρροῆς πνευματικῆς μεταξὺ πασῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐπιστέφοντες δὲ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἱεροῦ τούτου Προσκυνήματος, θὰ δυνηθῶμεν νὰ παρακαλέσωμεν υἱικῶς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα, τὸν Θεοφρούρητον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἡμῶν κύριον κύριον Ἀθηνάγοραν, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀμερικὴν, περιέλθῃ τὰς ἡύλογημένας Κοινοτήτας ἡμῶν καὶ ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς πάντας τὰς Σεπτὰς Πατρικὰς καὶ Πατριαρχικὰς Αὐτοῦ εὐχὰς καὶ εὐλογίας, ἐρμηνεύοντες τὸ κοινὸν αἶτημα καὶ ὄνειρον πάντων ἡμῶν.

Ἡ Πατριαρχικὴ ἐπίσκεψις εἰς τὸν Νέον Κόσμον θὰ ἀνυψώσῃ ἐπὶ πλέον τὰ μέγιστα τὸ κύρος τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, θὰ τονώσῃ τὸ γόητρον τῶν προσφιλῶν Ἑλληνορθοδόξων τέκνων ἡμῶν, καὶ θὰ διευρύνῃ λαμπρὰν τὴν λεωφόρον τῆς προόδου αὐτῆς ἐν τῇ προσφιλεστάτῃ ἡμῶν Ἀμερικανικῇ πατρίδι.

Πάντα δὲ ταῦτα θὰ ὀφείλωνται εἰς Ὑμᾶς, ἀγαπητοί, τοὺς ἰδρυτὰς καὶ θεμελιωτὰς Ναῶν καὶ Σχολείων καὶ Εὐαγῶν Καθιδρυμάτων, οἵτινες δι' ἀμετρήτων κόπων καὶ θυσιῶν ἐδημιουργήσατε πάντα ταῦτα, δι' ἃ καυχώμεθα καὶ σεμνυνόμεθα πάντες ἡμεῖς.

Αὐτοὶ εἶναι ὀλίγοι ἐκ τῶν λόγων, διὰ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐπιτύχῃ πλήρως τὸ μελετώμενον Προσκύνημα τοῦτο· καὶ θὰ πραγματοποιηθῇ, Θεοῦ θέλοντος, τὴν 19ην Ἀπριλίου 1960 διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη», τὸ ὁποῖον, ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, θὰ προσεγγίσῃ καὶ ἄλλους λιμένας τῆς Μεσογείου, οἷοι ἡ Θεσσαλονίκη, τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὁ Πειραιεὺς καὶ λοιποὶ.

Προτρεπόμεθα ὁθεν καὶ πάλιν Ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅπως ἀπὸ τοῦδε ἐντάξῃτε τὸν ἑαυτὸν σας ὡς προσκυ-

νητήν διὰ τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, μεταδώσετε δὲ καὶ εἰς ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρους τὴν ἰδέαν τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Προσκύνημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον θὰ καταυγάσῃ τὰς ψυχὰς σας μὲ τὸ αἰωνόβιον φῶς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καὶ θὰ πλημμυρίσῃ τὰς καρδίας σας μὲ ἐνίσχυσιν καὶ τόνωσιν καὶ εὐτυχίαν, διότι θὰ δύνασθε νὰ εἴπητε, ὅτι ἡξιώθητε νὰ προσκυνήσῃτε τὸ αἰωνόβιον Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ νὰ προσκαλέσῃτε εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸν Παναγιώτατον Ἀρχηγὸν τῆς ἀπανταχοῦ Ὁρθοδοξίας.

Διαβιβάζοντες ἐπὶ πᾶσι τὰς σεπτὰς Πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τὴν χάριν τοῦ Κυρίου καὶ διατελοῦμεν μετὰ βαθείας πατρικῆς ἀγάπης.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν,
Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἡ ΔΙΠΛῆ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ

Τὸ ἱστορικὸν ἐκκλησιαστικὸν γεγονός τῆς Ὁμογενείας διὰ τὸ 1960 θὰ εἶναι τὸ Προσκύνημα αὐτῆς εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸ Φανάρι τῆς Πόλης. Τὸ Προσκύνημα τοῦτο εἶναι σεπτὴ Πατριαρχικὴ εὐχὴ καὶ ἐπιθυμία, ὅπως ἐκτίθεται τοῦτο εἰς τὴν Ἐγκύκλιον τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. κ. Ἰακώβου (σελ. 291). Τὸ Προσκύνημα τοῦτο θὰ παράσῃ πολλὰς καὶ πολυτίμους εὐκαιρίας εἰς τοὺς προσκυνητάς. Ἡ σπουδαιότερα αὐτῶν εἶναι ὅτι θὰ ἀσπασθοῦν τὴν Ἀγίαν Δεξιάν καὶ θὰ τύχουν τῶν Πατρικῶν καὶ Πατριαρχικῶν εὐλογιῶν τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου.

Ἡ εἰς Ἀμερικὴν ἐπίσκεψις τοῦ Πατριάρχου

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὁρθοδοξίας πολλάκις ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν καὶ εὐχὴν ὅπως ἐπισκεφθῇ καὶ πάλιν—ὡς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τὴν φορὰν αὐτὴν—τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίαν καὶ Ἀρχιεπισκοπὴν Αὐτοῦ, καὶ εὐλογῇ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ ἐνταῦθα προσφιλῆ καὶ ἀλησμόνητα τέκνα Αὐτοῦ. Τὸ Προσκύνημα τοῦτο θὰ εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, ἡ ἐπίσημος καὶ εὐλαθὴς ἐκ μέρους ἐκατοντάδων τέκνων τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνορθόδοξου Ἐκκλησίας πρόσκλησις πρὸς τὸν Πνευματικὸν Ἠγέτην τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὰ ἐν Ἀμερικῇ πνευματικά Του τέκνα.

Διὰ πρώτην φορὰν

Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας—ἀλλὰ καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου—Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐπισκέπτεται τὴν Ἀμερικὴν. Ἡ Πατριαρχικὴ αὕτη ἐπίσκεψις, συμ-



Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κος Κος ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ὁ Α΄, τὰς εὐλογίας τοῦ Ὁποίου θὰ δεχθῶσιν οἱ εὐλαβεῖς προσκυνηταί.

πίπτουσα μὲ μίαν περίοδον λαμπρᾶς οἰκουμενικῆς ἀκτινοβολίας καὶ δράσεως τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, θὰ ἔχῃ πολλὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα καὶ θὰ τονώσῃ εἰς μέγαν βαθμὸν τὸ Ἑλληνορθόδοξον φρόνημα, ἀνοίγουσα νέαν περίοδον τῆς ζωῆς τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνορθόδοξου Ἐκκλησίας.

Ἀντιπροσωπεῖαι Κοινοτήτων καὶ Ὁργανώσεων

Ἡ ἀθρόα συμμετοχὴ τῶν Ὁμογενῶν εἰς τὸ Προσκύνημα θὰ εἶναι ἡ καλλιτέρα συμβολὴ τῶν εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς προσκλήσεως καὶ τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἐπισκέψεως τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Διὰ νὰ εἶναι ὅμως πλήρως ἀντιπροσωπευτικὴ τῆς Ὁμογενείας ἡ σύνθεσις τῶν συμμετεχόντων εἰς τὸ Προσκύνημα, πρέπει νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς αὐτό, εἰ δυνατόν, ὅλαι αἱ Κοινότητές μας καὶ ὅλαι αἱ Ὁργανώσεις μας. Διότι μία Κοινότης ἢ μία Ὁργάνωσις ἀντιπροσωπεύει ἐκατοντάδας Χριστιανῶν μελῶν αὐτῆς, ἐξ ὀνόματος δὲ αὐτῶν ὁ ἀντιπρόσωπος ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι μιᾶς Κοινότητος ἢ μιᾶς Ὁργανώσεως θὰ ὑποβάλωσι τὰ σέβη τῶν εἰς τὸν Ἀνώτατον Ἀρχηγὸν τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους, τὸ Προσκύνημα εἰς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πρέπει νὰ εἶναι, διὰ τῶν Ἀντιπροσωπεῖων Κοινοτήτων καὶ Ὁργανώσεων, πάνδημον!

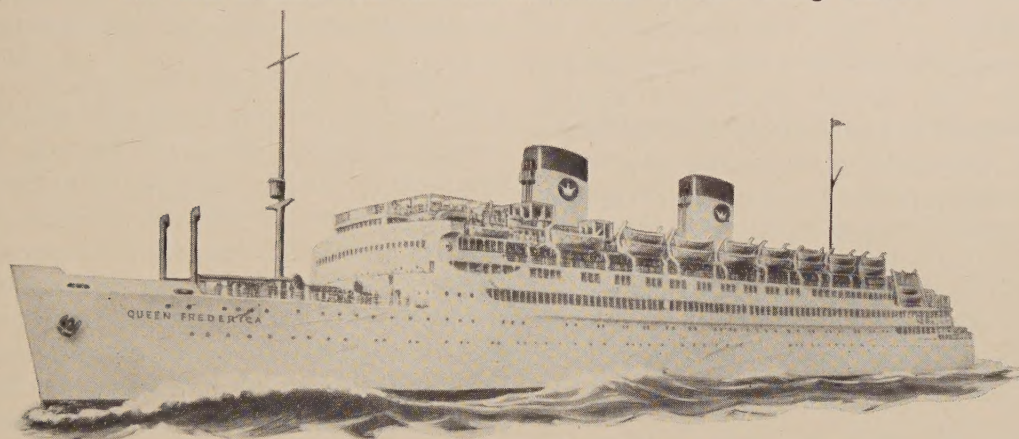
OUTSTANDING EVENT OF

1960

Pilgrimage to Our Patriarchate

REVERED SITE OF ORTHODOXY

on the luxurious air-conditioned Greek Flag Liner



S.S. **QUEEN FREDERICA**

FROM NEW YORK, APRIL 19TH, BOSTON 20TH, 1960
TO PIRAEUS AND ISTANBUL

- ★ Make up your mind now for the trip of your lifetime . . .
- ★ The purpose of this extraordinary trip is to afford Greek-Americans the opportunity of making a pilgrimage to our Patriarchate and pay homage to our beloved Patriarch, ATHENAGORAS the 1st.
- ★ This trip will be a combination of pilgrimage and cruise and it is sponsored by our Church. One of our Bishops will be designated to accompany it as Spiritual Director.
- ★ During the S.S. QUEEN FREDERICA'S stop at Istanbul, pilgrims will have the opportunity of visiting all the historic and scenic sites of this great city.



MARK DOWN THE DATE **APRIL 19TH 1960**
AND SEE YOUR TRAVEL AGENT NOW FOR RESERVATIONS.

NATIONAL HELLENIC AMERICAN LINE

HOME LINES AGENCY INC., GENERAL AGENTS
42 Broadway, New York 4, N. Y.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Κυριακή, 20 Σεπτεμβρίου, 1959

ΜΕ τὴν συμμετοχὴν χιλιάδων ὁμογενῶν ἀλλὰ καὶ ἑτεροδόξων, ἔλαθε χώραν καὶ ἐφέτος ἡ Ἑορτὴ καὶ Πανήγυρις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ ὁ Ἀγιασμός τῶν ὑδάτων εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Asbury Park, τὴν Κυριακὴν, 20ὴν Σεπτεμβρίου.

Τῆς τελετῆς ἐπεμελήθη ὁ Ἱερατικῶς Προϊστάμενος Αἰδ. Σπυρίδων Κοῦτρος μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἐν Asbury Park καὶ τῆς Διοργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ἐν τῇ εὐρείᾳ αἰθούσῃ τοῦ Convention Hall, προσέστη δὲ αὐτῆς ὁ Ἐπίτροπος τοῦ ἐπ' ἀναρρώσει εὐρισκομένου ἐν Ἑλβετίᾳ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανός Πολυζωΐδης, μετὰ τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Κωνσταντίας κ. Γερμανοῦ, Τροπαίου κ. Πολυεύκτου καὶ Εὐκαρπίας κ. Θεοδωρήτου Μπογδάν, συμπαραστατούμενων ὑπὸ τῶν εὐλαβεστάτων Ἱερέων τῆς Πολιτείας New Jersey καὶ ἄλλων γειτονικῶν Κοινοτήτων.

Παρέστησαν: Ὁ Ἀντικυβερνήτης Νέας Ἱερσέης κ. Beauteemps, ὁ Δήμαρχος Ἀσμπουρυ Πάρκ κ. Civel, ἐκπρόσωποι τῶν λοιπῶν Ἀρχῶν τῆς Πόλεως, ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Β. Πρεσβείας Οὐάσιγκτωνος ὁ Ἐντιμ. Πρόξενος κ. Κ. Μηλιαρέσης, καθηγηταὶ μετὰ φοιτητριῶν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, ἀντιπροσωπεῖαι Κοινοτήτων, Ὁργανώσεων, Σωματείων καὶ Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, καὶ πυκνότερον πληθὸς προσκυνητῶν ἐξ Ἀσμπουρυ Πάρκ, Νέας Ἱερσέης, Νέας Ὑόρκης καὶ ἄλλων πόλεων. Βοηθοῦντος καὶ τοῦ ὥραιου καιροῦ, ἡ προσέλευσις προσκυνητῶν ἦτο πυκνοτάτη.

Ἐψάλεν ἐμμελῶς ἡ πολυμελὴς Χορωδία τοῦ κ. Δημητρίου Πάππα.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἑορτῆς ἐξεφώνησεν ὁ Ἀρχιεπισκοπικὸς Ἐπίτροπος, Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανός. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν, ἥτις ἐπηκολούθησε τὴν Θείαν Λειτουργίαν, ὠμίλησαν ἐπίσης ὁ Πρόξενος κ. Μηλιαρέσης, ὁ Ἀντικυβερνήτης κ. Beauteemps καὶ ὁ Δήμαρχος κ. Civel, ἐξάραντες τὴν ἀνεκτίμητον προσφορὰν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν συμβολὴν τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Ὁμογενείας εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας.

Ἐπηκολούθησεν ἡ εἰθισμένη Λιτανεία, γενομένη κατὰ μῆκος τῆς παραλίας, μετὰ πολλῆς ἐπιβλητικότητος,

ἡγουμένου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τῶν Ἐξαπτεράγων, τῶν Χορῶν, καὶ ἀκολουθοῦντος τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου, Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ, πάντων φερόντων πλήρεις ἱερατικὰς καὶ ἀρχιερατικὰς ἀμφιέσεις. Ἡ ὅλη Ἱερά Πομπὴ καὶ Λιτανεία προὔξηνεν εἰς πάντας, Ὁρθοδόξους καὶ ἀλλοδόξους, βαθεῖαν ἐντύπωσιν. Ἐπέστρεψε δὲ εἰς τὸ αὐτὸ Convention Hall, ἐκ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐκκινήσει, καὶ κατηυθύνθη πρὸς τὴν ἐξέδραν.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανός, περὶ στοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν λοιπῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, συμπαραστατούμενων ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ἐτέλεσεν ἐπὶ τῆς ἐξέδρας τὸν Ἀγιασμόν καὶ ἠὲ λόγησε τὰ ὕδατα, ὁμιλήσας δὲ Ἀγγλιστὶ ἐτόνισε τὸ ἡγετικὸν ρόλον τῆς Ἀμερικῆς, προστατρίας τῶν ἐλευθέρων Λαῶν καὶ προμάχου τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐκάλεσε πάντας ὅπως διαθέσωσιν ὁπλὰς τῶν τὰς δυνάμεις ὑπὲρ ἐνισχύσεως αὐτῆς εἰς τὰ θεοφιλῆς ἔργον τῆς. Μεθ' ὃ ἔρριψε τὸν Τίμιον Σταυρὸν εἰς τὴν θάλασσαν, τὸν ὁποῖον ἀνέσυρεν ὁ Ἑλληνορθόδοξος νέος κ. Βασίλειος Βροῦτσος. Μεθ' ὃ ἐγένετο ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη περὶ τὴν 2αν μ. μ. ὥραν τὸ ἐπίσημον δεῖπνον εἰς τὸ Berkeley Carteret Hotel τοῦ Ἀσμπουρυ Πάρκ, τοῦ ὁποῖου ἐπεμελήθη Διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν Πρόεδρον κ. Λ. Καρατζῆν καὶ τὸν Τσαίρμαν κ. Ἀρβανίτην, ἐκ τῆς νέας γενεᾶς.

* * *

Ἡ ἀθρόα συμμετοχὴ τῶν Κοινοτήτων μας, τῶν Ὁργανώσεων καὶ Σωματείων καὶ λοιπῶν Χριστιανῶν μας εἰς τὴν πάνδημον ταύτην τελετὴν καὶ πανήγυριν, συνετέλεσεν εἰς τὴν μεγαλοπρεπεστέραν καὶ ἐπιβλητικωτέραν ἐμφάνισιν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας εἰς τὰ ὅμματα τῶν ἑτεροδόξων, πλείστοι τῶν ὁποίων τρέφουν εἰλικρινῆ θαυμασμόν πρὸς τὴν Ἑλληνορθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ Θείαν Λατρείαν. Τῆς πολυτίμου ταύτης πατρῴας κληρονομίας καὶ παρακαταθήκης εἰμεθα θεματοφύλακες, καὶ καλούμεθα νὰ διασώσωμεν ἀλώθητον καὶ νὰ μεταδώσωμεν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὸν ἀνεκτίμητον τοῦτον ἐθνικοθρησκευτικόν μας θησαυρόν.

Β. Β.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ (Ρόδος 1959)

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἐν Ρόδῳ συνεληθόντος Συνεδρίου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας».

Ἐν συνεχείᾳ θὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου, μία ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ ὁμόφωνος ἐκλογή τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου ὡς ἐνὸς ἐκ τῶν ἑξ Προδρῶν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Θρόνου τοῦ Μεγάλου τῶν Ἱπποτῶν τῆς Ρόδου, ἤρχισαν, τὴν 5ην ἀπογευματίνην τῆς 19ης Αὐγούστου, αἱ ἐργασίαι τῆς ἐτησίας συνελεύσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, μετ' συμμετοχὴν Ἐκπροσώπων ὑπὲρ 100 Ἐκκλησιῶν καὶ Δογματῶν.

Οἱ ξένοι Σύνεδροι ἀφίχθησαν εἰς Ρόδον ἀεροπορικῶς καὶ ἀεροπορικῶς τὴν 18ην καὶ τὴν 19ην Αὐγούστου, γενόμενοι δεκτοὶ εἰς τὸ ἀεροδρόμιον καὶ τὸν λιμένα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς Σεβ. Μητροπολίτου Ρόδου κ. Σπυρίδωνος καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ὁλόκληρος ἡ πόλις ἦτο σηματοστόλιστος, μερίνῃ τοῦ Δημάρχου κ. Πετρίδου, ἐνῶ μία τεραστία πρωτεινὴ ἐπιγραφή, μετ' τὴν λέξιν «Οἰκουμένη» καὶ τὸ σύμβολον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, δηλαδὴ μία λέμβος, εἰς τὸ κέντρον τῆς ὁποίας ὑψοῦται μέγας Σταυρός, ἐδέσποζεν ἐπὶ τοῦ κτιρίου τῆς κεντρικῆς ἀγορᾶς. Οἱ κώδωνες ὄλων τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκρούοντο χαρμωδῶς, ἐνῶ οἱ Σύνεδροι κατηύθύνοντο εἰς τὸ Καστέλλο, διὰ τὴν πανηγυρικὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Χάρις εἰς τὰς ἀόκνους φροντίδας τῆς ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ρόδου Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, δεκαπέντε αἰθούσαι τοῦ μεγαλοπρεποῦς Παλατίου τῶν Ἱπποτῶν εἶχον διασκευασθῇ καταλλήλως εἰς αἰθούσας συνεδριάσεων, γραφεῖα Προέδρου, Γενικοῦ Γραμματέως, Τύπου, καὶ τῶν λοιπῶν βοηθητικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐνῶ παραλλήλως εἶχον ἐγκατασταθῇ εἰς αὐτὸ παραρτήματα τῆς Τραπεζίης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ταχυδρομείου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ξένων.

Εἰς τὴν πανηγυρικὴν ἑναρκτήριον συνεδρίαν, παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων κ. Γεώργιος Βογιατζῆς, ὁ Νομάρχης Δωδεκανήσου κ. Ἀλ. Παπακωνσταντίνου, ὁ Δήμαρχος κ. Μιχ. Πτερίδης, οἱ Βουλευταὶ κ. κ. Ζίγδης καὶ Χαρίτος, ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν κ. Βασιλόπουλος, ὡς καὶ ἅπασαι αἱ Τοπικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Νομοῦ Δωδεκανήσου.

Ἀνωθεν τῆς ἑδρας τοῦ Προεδρείου ἦτο ἀνηρτημένη μεγάλη εἰκὼν μετ' τὸ σῆμα τοῦ Παγκοσμίου Συμ-

βουλίου. Εἰς τὰς πρώτας σειράς εἶχον λάβει θέσιν οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ὁρθοδόξων Ἀντιπροσωπειῶν, μετ' ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς Ἐκπροσώπους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Μετὰ τὴν προσέλευσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου Αἰδ. Δόκτωρ Φράϋ ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν μετ' προσευχὴν.

Ἀκολουθῶς ἔλαθε τὸν λόγον ὁ Καθηγητὴς κ. Β. Ἰωαννίδης καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς Ὁρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου καὶ Γραμματεὺς τῆς Ἑλληνικῆς Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅστις ἀνέγνωσε τὸ κατωτέρω μῆνυμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου, τὸ ὁποῖον οἱ Σύνεδροι, αἱ Ἀρχαὶ καὶ πάντες οἱ παριστάμενοι ἤκουσαν ὁρθοὶ καὶ κατεχειροκρότησιν.

Τὸ Μῆνυμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου

Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα καὶ ἐγώ, λυπούμενοι διότι δὲν κατέστη εἰς ἡμᾶς δυνατόν καὶ προσωπικῶς νὰ εὐχηθῶμεν εἰς ὑμᾶς τὸ ὡς εὖ παρέστητε, ἀπευθύνομεν πρὸς ὅλα τὰ ἐν Ρόδῳ συνεδριάζοντα Μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν θερμὸν χαιρετισμόν, ἐπὶ τῇ ἀφίξει ὑμῶν εἰς τὴν Χώραν μου, ἡ ὁποία διὰ τῆς Θείας Προνοίας ἐπελέγη, ἵνα, διὰ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, ἀποβῇ ἡ κοίτις τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ αὔρα δὲ τοῦ Πνεύματος, τὸ ὁποῖον μετέδιδε πρὸ 19 ἀκριβῶς αἰῶνων ὁ διεληθὼν ἐκ Ρόδου Μέγας οὗτος Ἀπόστολος, εὐχομαι ὅπως κατευθύνῃ πάντοτε τὰς ὑμετέρας συναντήσεις καὶ τὸ ὅλον ἔργον σας, καὶ ἡ ἑλπίς τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν οὗτος ἐκήρυξε, νὰ ἀποβῇ ἡ συνεκτικὴ δύναμις, ἡ ὁποία θὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἐνότητα μεταξὺ πάντων τῶν ἐπιβαλουμένων τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὥστε τὰ διδάγματά Του νὰ ἀναγνωρισθοῦν πανταχοῦ, ὡς θεμέλιον διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς εὐτυχεστεράς αὔρας.

ΠΑΥΛΟΣ Βασιλεὺς

Μεθ' ὃ ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν προεδρεύοντα τῆς Πατριαρχικῆς Ἀντιπροσωπείας Σεβ. Μητροπολίτην Θυατείρων κ. Ἀθηναγόραν, ὅστις, ἀφοῦ ἐχαίρετῃσε τὸ Σύνεδριον, ἀνέγνωσε χαιρετιστήριο μῆνυμα τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξέφραζε τὴν χαρὰν Αὐτοῦ, ὅτι ἐν τῷ κλίματι τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου συνήρχετο εἰς Σύνεδριον ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, καθ' ὃ παρίστατο νοερῶς, καὶ ἀπηύθυνε τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας Αὐτοῦ διὰ τὴν εὐόδωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Ἀκολουθῶς τὸν λόγον ἔλαθεν ὁ Ὑπουργὸς Ὁρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆς, ὡς Ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΛΙΓΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΙΚΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Υπό τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Νύσσης Κου ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΤΟ ΜΕΧΙΚΟΝ ἡμπορεῖ, νομίζω, νὰ καυχηθῇ διότι εἶχε τὸ ἀρχαιότερον Πανεπιστήμιον τῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικής, τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μεχικοῦ, ὁργανωθὲν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ του κατὰ τὸ ἔτος 1553, ἥτοι 110 ἔτη προτοῦ ἰδρυθῇ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Χάρβαρντ, ἐν Βοστώνῃ.

Ἐχει τὸ Μεχικὸν ἔκτασιν 760,000 τετραγωνικὰ μίλια, μὲ πληθυσμὸν περίπου 30 ἑκατομμυρίων, διπλάσιον δηλαδὴ τοῦ Καναδᾶ, μὲ διαρκῇ αὔξησιν κατ' ἔτος ἄνω τοῦ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου. Ἡ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ του θὰ εἶναι δυνατόν νὰ κατατμηθῇ ὡς ἑξῆς: Εἶναι 55% ἀνάμικτοι, 29% Ἰνδιάνοι, 15% Ἀσπροι, καὶ τὸ υπόλοιπον 1% εἶναι Ἰσπανοί, Μαυροὶ καὶ ἐν μίγμα ἀπὸ ὅλων.

Ἡ ἰδιάζουσα γλῶσσα εἶναι βεβαίως ἡ Ἰσπανικὴ, διότι 87% τοῦ λαοῦ χρησιμοποιεῖ τὴν γλῶσσαν αὐτὴν καὶ οἱ υπόλοιποι τὴν Ἰνδιανικὴν γλῶσσαν καὶ διάφορα ἄλλα γλωσσικὰ ἰδιώματα.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι, ἐκτὸς τῶν λεγομένων Ἀζτέκων, τοῦλάχιστον δύο πολιτισμένοι φυλαί, οἱ Τολτέκι καὶ οἱ Μάγα, προηγήθησαν εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Μεχικοῦ. Καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ λαοὶ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς συντελέσαντες, κατὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν τρόπον, εἰς τὴν Μεχικανικὴν Κοινωνικὴν ἐκδήλωσιν τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Δυναστείας τῶν Ἀζτέκων, τὸ Μεχικὸν διοικήθη, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν ἐπὶ 300 ἔτη, μέχρι τοῦ 1821. Κατὰ ταῦτα, κατὰ τὰ ἔτη τῆς Μεχικανικῆς Ἀνεξαρτησίας, ἡ διοίκησις ἢ Κυβερνητικὴ ἠγλάσσε τόσον συχνά, ὥστε ἡ Ἐκπαιδεύσις νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ στηριχθῇ ἐπὶ Ἐθνικῆς κλίμακος μέχρι σχεδὸν τοῦ 1920. Ἐγίνοντο δηλαδὴ πολλά, συνεχεῖς ἀλλαγαὶ κάθε χρόνον καὶ εἰς τὰ σχολικὰ προγράμματα, ἀναλόγως τῶν ιδεῶν τοῦ κόμματος τὸ ὁποῖον ἦτο ἐκάστοτε εἰς τὴν Ἀρχὴν. Πρὸ τοῦ 1915 δέ, σχολεῖα εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας δὲν ὑπῆρχον.

Κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1910-1920 ἡ καλυτέρευσις τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἦτο μία ἀξιοσημείωτος καμπή. Ἐν τῇ πραγματικότητι, ἡ φωνὴ τῆς ἐπανάστασεως διὰ τὴν καλυτέρευσιν τῆς θέσεως τῶν μαζῶν ἦτο «ἀπολύτρωσις δι' ἐκπαιδεύσεως». Αὐτὸ ἦτο τὸ σύνθημα. Καὶ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνάγκης αὐτῆς, ἡ ὁποία ἐγένετο βαθειὰ αἰσθητή, ἦτο νὰ θεσπισθῇ ἐν «Ἐθνικὸν Σχολικὸν Σύστημα», διὰ τοῦ περιφήμου Τρίτου Ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1917.

Πρῶτος Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἦτο ὁ José Vasconcelos, ἀνὴρ ἐξαιρετικὰ μορφωμένος μὲ μόρφωσιν

κλασικὴν καὶ μὲ πνεῦμα ἐξαιρετικῶς φιλελληνικόν. Ἐκ παραλλήλου ὑπεστηρίχθησαν ὅλα τὰ Κατωτέρα Παιδείας Σχολεῖα, εἴτε ἦσαν ἰδιωτικὰ εἴτε ἦσαν δημοσία, καὶ βιβλιοθηκαὶ ἰδρύθησαν ἀρκεταὶ καὶ βιβλία μετεφράσθησαν εἰς τὰ ἰδιώματα τῶν διαφόρων Ἰνδιανικῶν γλωσσῶν καὶ διαλέκτων.

Τὰ Δημόσια Σχολεῖα τῆς Μεχικανικῆς στοιχειώδους Παιδεύσεως εἶναι σήμερον τριῶν τύπων: (1) Ἑκκοσποδνδιακῶς συντηρούμενα Σχολεῖα, (2) Πολιτειῶν κῶς συντηρούμενα, καὶ (3) κατὰ πόλεις συντηρούμενα. Ὅπωςδὴποτε ὑπάρχουν ἀκόμη, ὅπως βλέπαμε, ἀρκετὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα, ἔχει δὲ τὸ Μεχικὸν 29 Πολιτείας ἢ Νομοὺς, ὅπως λέγομεν ἡμεῖς.

Τὸ γεγονὸς ὅμως εἶναι ὅτι ἀκόμη καὶ τώρα, ὅπως εἶδον, εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς ὑπάρχουν σχεδὸν δύο ἑκατομμύρια παιδιὰ σχολικῆς ἡλικίας, τὰ ὁποῖα δὲν πηγαίνουν εἰς σχολεῖον. Καὶ αὐτὸ σημαίνει ὅτι χρειάζονται ἀκόμη περισσότερα σχολικὰ κτίρια. Διὰ αὐτὸν τὸν λόγον ἡ ἀγραμματώσυνη εἶναι εἰς πολὺ ἀκόμη ὑψηλὸν σημεῖον, καίτοι τὸ Μεχικὸν εἶναι τόσο κοντὰ πρὸς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας. Γίνονται ὅμως πολλὰ προσπάθειαι πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ἡ δὲ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας τὰ περισσότερα στελέχη εἶναι νεαρᾶς ἡλικίας, κάμνει ὅ,τι εἶναι δυνατόν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό.

Ἡ ἰσχύουσα Θρησκεία ἐν Μεχικῷ εἶναι βεβαίως ἡ Καθολικὴ. Ἄλλοτε ὑπῆρχε διαρκὴς σύγκρουσις μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐκκλησίας ἐν Μεχικῷ, διότι ἡ Κυβέρνησις παρεπονεῖτο ὅτι ἡ Μεχικανικὴ Καθολικὴ Ἐκκλησία εἰργάζετο κατὰ τὸ σύστημα τῆς Μεσαιωνικῆς Ἐκκλησίας, τὸ λεγόμενον «ἀποικιακόν», τὸ ὁποῖον ἦτο «Ἐκκλησία μαζὺ καὶ Πολιτεία». Σήμερον ὅμως ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐκκλησίας ἐμετριάσθη καὶ γίνεται ἀρκετὴ ἐργασία ὅσον ἀφορᾷ καὶ τὴν θρησκευτικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀκόμη πολλὰς θρησκευτικὰς προλήψεις.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Μεχικανούς, τῆς ὑπαίθρου πρὸ παντός, τὰς παλαιὰς θρησκευτικὰς δεισιδαιμονίας των καὶ προλήψεις κρατοῦν ὡς Θρησκείαν των ἐν μέσῳ εἰκοστῷ αἰῶνι. Εἶναι ὅμως γεγονός, ὅτι ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία κινεῖται πολὺ καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ μὲ τὰς διαφόρους Ἱεραποστολὰς καὶ τὰ Μοναχικὰ Τάγματα τῆς. Τελευταίως ἔχει προσθέσει δύο ἀκόμη Ἱερατικάς Σχολὰς εἰς τὰς ἤδη ὑπαρχούσας ἄλλας τέσσαρας τοιαύτας, τὰς ὁποίας, κατὰ τρόπον ἀθόρυβον καὶ σιωπηλόν, ἔχει εἰς ὅλην τὴν Μεχικανικὴν Δημοκρατίαν.

ΤΟ ΣΕΠΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΩΝΙΝΕΩΣ

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ κ. κ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (8 'Ιουλίου 1959)

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ Πατριάρχης 'Αντιοχείας κ. κ. Θεοδόσιος ἐπεσκέφθη τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τῇ 8ῃ 'Ιουλίου, ὡς ἐγράψαμεν ἐν καιρῷ (τεύχη Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου). Γενόμενος τιμητικώτατα δεκτὸς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ, προσέστη τῆς ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ γενομένης Δοξολογίας, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχικά Δώματα καὶ ὠδηγήθη εἰς τὸ Πατριαρχικὸν Γραφεῖον, ἔνθα ἐγένετο δεκτὸς μετὰ πολλῆς ἐγκαρδιότητος ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. 'Αθηναγόρου, περιστοιχουμένου ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ Πόλει Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν τοῦ Θρόνου. Συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ στιγμή, καθ' ἣν οἱ δύο Πατριάρχαι, συνδεόμενοι ἀπὸ μακροῦ δι' ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἐνηγκαλίσθησαν ἀλλήλους, ἀντήλλαξαν τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν καὶ ἔκαμον τὰς ἐκατέρωθεν παρουσιάσεις. Μεθ' ὃ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης 'Αντιοχείας προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς:

**Ἡ Προσφώνησις τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου
'Αντιοχείας κ. κ. Θεοδοσίου**

Παναγιώτατε καὶ Σεβασμιοπόθητε
ἐν Χριστῷ 'Αδελφέ!

Ἐκεῖ ὅπου ἡ καρδιά ἰσχυρῶς πάλλει, ἡ γλῶσσα καθίσταται ἀνίκανος, ὅπως ἐκφράσῃ τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλήθος τῶν αἰσθημάτων τῆς.

Ὡς Προκαθήμενος, συγκαταβάσει Θεία, τοῦ 'Αγιωτάτου 'Αποστολικοῦ Θρόνου τῆς 'Αντιοχείας μετὰ τῶν περὶ ἐμὲ 'Ιερωτάτων 'Αρχιερέων καὶ συνοδῶν, ἐπισκεπτόμενος τὸ Πάνσεπτον τοῦτο τῆς 'Ορθοδοξίας Κέντρον, τὸ λίαν μοι γνωστὸν καὶ ἀπὸ τὰ ἔτη τῆς μαθητείας μου εἰς τὴν κοινὴν τροφόν, τὴν Χαλκήτιδα Θεολογικὴν Σχολήν, αἰσθάνομαι ἐσωτερικὴν τινα φωνὴν λέγουσάν μοι, ὅτι ὁ τόπος ἐν ᾧ ἔστηκα ἅγιός ἐστιν.

Ὡντως ἅγιός ἐστι, διότι περιβάλλεται μὲ τὴν λαμπροτέραν Πανορθόδοξον αὐτορρύτιδα.

Πλήρης συγκινήσεως ὁραματίζομαι, τὴν στιγμὴν ταύτην, τὴν μακρὰν καὶ σεμνὴν χορείαν τῶν Μεγάλων 'Ιεροφαντῶν τῆς ἀνωμήτου ἡμῶν πίστεως, τοὺς Μάρτυρας, τοὺς Οἰκουμενικοὺς Διδασκάλους καὶ 'Ιεράρχας, οἵτινες, ζήλῳ ἐνθέῳ καὶ ἀποστολικῷ πυρπολούμενοι, τὸν

καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως ἠγωνίσαντο καὶ τὴν ψυχὴν τῶν ὑπὲρ τῶν ἰδίων προβάτων θέντες, ἀνέπτυξαν διὰ τῆς σοφίας τῶν τὰ 'Ορθόδοξα Δόγματα, κατήσχυαν τοὺς στρεβλωτὰς τῶν ἀληθειῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ διέδωσαν καὶ παρέδωκαν ἡμῖν θησαυρὸν ἀνεκτίμητον, τὰς ἱερὰς Παραδόσεις ἀκεραίας καὶ ἀνοθεύτους διὰ μέσου τρικυμιῶν ἀνεκδιηγήτων.

Παραλλήλως ὁραματίζομαι τὸν χορὸν τῶν 'Αγιωτάτων Πατριαρχῶν, ὧν πολλοὶ τέκνα πνευματικά τοῦ Θεοτιμήτου Θρόνου μου, στηριζάντων καὶ ποικιλοτρόπως βοηθησάντων, ἐν ἡμέραις δεινοῦ σάλου καὶ κλύδωνος, τὴν φιλόστοργον ἀδελφὴν καὶ 'Αγιωτάτην 'Αποστολικὴν τῆς 'Αντιοχείας 'Εκκλησίαν.

Τῷ Θεῷ δόξα! Τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ ἀκένωτος ἀγάπη τοῦ τῆς 'Εκκλησίας Δομήτορος οὐδέποτε ἐγκατέλιπε τὴν Πανορθόδοξον ταύτην Σκοπιάν, οὐδ' ἀφῆκεν αὐτὴν καταποντισθῆναι εἰς τὰ ἄγρια τῶν δεινῶν καιρῶν κύματα.

Καὶ νῦν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς εὐκλεοῦς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, προΐστασθε Ὑμεῖς ταύτης, Παναγιώτατε καὶ Σεβάσμιε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ, ἀνὴρ ἀποστολικός, παιδεία, σοφία καὶ ἀρετὴ κεκοσμημένος, ἔτοιμος πάντοτε, ἵνα ἥδιστα Ἐαυτὸν ὑπὲρ τῆς 'Εκκλησίας ἐκδapanήσῃτε, ἀφοῦ ἐπὶ δεκαοκταετίαν πρότερον τοὺς πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ 'Ορθοδόξου ἐπομιάνατε.

Περιπόθητος ἀγὼν ἐν Χριστῷ ἀδελφός, περιβάλλων τὴν Ὑμετέραν Γερασμίαν Παναγιότητα, τὸν τῶν Πατριαρχῶν Πρωτόθρονον, διὰ τῆς μεγαλυτέρας ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ, μετὰ τὴν διευθέτησιν τῶν ἐσωτερικῶν μου ζητημάτων, ἐπισκεπτόμενος μερικὸν τῶν 'Ορθοδόξων 'Αρχηγῶν, ἐθεώρησα καθήκον μου, ὅπως ἀπ' Αὐτῆς πρῶτον ἄρξωμαι.

Δι' ὃ καὶ περιπτυσσόμενος Αὐτὴν καὶ τοὺς περὶ Αὐτὴν 'Ιεράρχας, ἐκφράζω τὴν χαρὰν μου ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ ταύτῃ συναντήσῃ, εὐχόμενος τὰ ἔτη Αὐτῆς ὡς πλεῖστα, ὑγιεινὰ καὶ εὐφρόσυνα, πρὸς δόξαν τῆς Μιάς, 'Αγίας, 'Αποστολικῆς καὶ Καθολικῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας.

Εἰς τὸ ἐπόμενον τεῦχος: Ἡ ἀντιφώνησις τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. 'Αθηναγόρου Α'.

TO "NATIONAL COUNCIL OF CHURCHES IN U.S.A." ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΡΟΕΔΡΩ ΑΐΖΕΝΧΑΟΥΕΡ ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙ ΤΟΥ ΚΡΟΥΤΣΕΦ ΕΙΣ Η.Π.Α.

ΕΝΑΣ ἀπὸ τοὺς σημαντικωτέρους ἱστορικοὺς σταθμοὺς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τοῦ παρόντος ἔτους ὑπῆρξεν ἡ, κατὰ τὴν 9ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., ἐπίσκεψις τοῦ «Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις Ἀμερικῆς» (National Council of the Churches of Jesus Christ in U.S.A.) παρὰ τῷ Προέδρῳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κ. Ντουάιτ Αἰζενχάουερ.

Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Ἀμερικῇ εἶναι ἡ θρησκευτικὴ ἐκείνη Ὀργάνωσις, ἡ ὁποία, διὰ μέσου τῶν Ὀρθοδόξων καὶ Προτεστάντικων Ἐκκλησιῶν-Μελῶν αὐτοῦ, διερμηνεύει τὴν κοινὴν πίστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ συνεργάζεται διὰ τὴν παρουσίαν καὶ ἐμπράκτως τὸ φῶς τῆς πίστεως αὐτῆς πρὸς ὅλας τὰς φάσεις τῆς Ἀμερικανικῆς ζωῆς. Αἱ ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίαι-Μέλη τοῦ Ε.Σ. Ἐκκλησιῶν, ἀνεξάρτητοι ἀπ' ἀλλήλων, προσπαθοῦν διὰ μέσου τοῦ Συμβουλίου τούτου νὰ ἐνθαρρύνουν τοὺς Χριστιανοὺς εἰς τὸ νὰ χρησιμοποιοῦν ἀφθόνως τὴν προσευχὴν, νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν γενικὴν εὐθύνην καὶ νὰ παρακολουθοῦν τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους ἐν τῷ συνόλῳ του.

Τριάκοντα τρεῖς Ὀρθόδοξοι καὶ Προτεστάντικοι Ὁμολογίαι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἶναι μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ τούτου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ αἱ Ὁμολογίαι αὗται ἀντιπροσωπεύουν συνολικὸν πληθυσμὸν 39,000,000 Χριστιανῶν! Ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι 40 περίπου θρησκευτικαὶ ἀποχρώσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι μὲν τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ συνεργάζονται στενὰ μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ περισσότερα ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ Ε.Σ. Ἐκκλησιῶν, καταβάλλουσαι καὶ αὐταὶ μικρὸν μέρος τῶν σχετικῶν ἐξόδων, (διατηρήσεως γραφείων κ.λ.π.).

Τὸ Ε.Σ. Ἐκκλησιῶν ἐπιλαμβάνεται κάθε εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐφαρμόζῃ μέρος τοῦ προγράμματος αὐτοῦ, ἡ δὲ τελευταία ἐπίσκεψις αὐτοῦ τῆς 9ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς κ. Αἰζενχάουερ ἀποδεικνύει τοῦτο πασιφανῶς.

«Ενας ὁμιλος 108 κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἀντιπροσωπευόντων 30 Ὀρθοδόξους καὶ Προτεστάντικὰς Ἐκκλησίας-Μέλη τοῦ Ε.Σ. Ἐκκλησιῶν, συνήλθον ἐκ διαφόρων πόλεων τὴν 9ην Σεπτεμβρίου εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Washington, D. C., διὰ νὰ ἐνισχύσουν, μετὰ τοῦ μόλις τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἐπιστρέψαντος ἐξ Εὐρώπης Προέδρου κ. Αἰζενχάουερ καὶ ἄλλων ἀνωτάτων ὁμοσπονδιακῶν ἐπισήμων, ἐν εὐρὺ πρόγραμμα εἰρήνης,

υἱοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Τμήματος Διεθνῶν Ὑποθέσεων τῆς Ἀμερικῆς.

Εἰς τὴν συνάντησιν αὐτὴν, τὴν Ἑλληνορθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀντεπροσώπευσεν—ἐντολῇ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. Ἱακώβου, συμπληροῦντος τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ ἐν Ἐλβετίᾳ—ὁ Ἀρχιεπισκοπικὸς Ἐπίτροπος αὐτοῦ, Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. κ. Γερμανὸς Πολυζωΐδης. Παρέστη καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας.

Τῶν συναντήσεων καὶ ὁμιλιῶν προηγῆθη σύντομος καὶ ὄντως κατανυκτικὴ προσευχὴ ἐν ἰδιαιτέρῳ Παρεκκλησίῳ, ὅπου προσήλθον ὅλοι οἱ Ἀντιπρόσωποι τὴν δὲ ἐναρκτήριον καὶ τὴν τελικὴν προσευχὴν ἀπήγγειλε, τιμῆς ἕνεκεν, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανός. Μετὰ τὰς προσευχάς, ὠμίλησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Ὀργανώσεως Αἰδεσιμώτατος Δρ. Ἐδμ. Δάλμπεργκ καὶ ὁ Δρ. Ρόζς, τέως πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη καὶ ἤδη Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Διεθνῶν Ὑποθέσεων.

Μετὰ τὴν προσευχὴν, οἱ 108 ἀντιπρόσωποι ἐν σώματι μετέβησαν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον, ὅπου, εἰς ἰδιαιτέραν, εὐχαρίστου περιβάλλοντος, αἰθροῦσαν, ἐγένοντο δεκτοὶ ἀπὸ μέρους τοῦ Προέδρου, φέροντος εἰς τὸ πρόσωπόν του καταφανῆ τὰ ἴχνη τῆς ζωτικότητός του, παρ' ὅλην τὴν ἐπίμοχθον καὶ πρωτοφανῆ ἐργασίαν, ἡ ὁποία εἶναι συγκεντρωμένη εἰς τοὺς ὧμους του, κατὰ τὰς ὄντως κρίσιμους αὐτὰς ἡμέρας. Φαίνεται, ὅτι οἱ μεγάλοι Ἐκκλησιαστικοὶ καὶ Πολιτικοὶ Ἡγέται, ὅσον περισσότερον μόχθοῦν, τόσο καὶ περισσότερας δυνάμεις δίδει εἰς αὐτοὺς ὁ Θεός, διὰ νὰ συνεχίζουσιν τὸ μέγα ἔργον των.

Τὴν εἰσήγησιν ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων ἔκαμεν ὁ Δρ. Δάλμπεργκ, εἰπὼν περίπου τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Πρόεδρε, δὲν ἀντιπροσωπεύομεν ἐνταῦθα οὐδεμίαν πολιτικὴν μερίδα, ἀλλ' ἐρχόμεθα ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν 33 Ὀρθοδόξων καὶ Προτεστάντικων Ἐκκλησιῶν τῶν 39 περίπου ἑκατομμυρίων, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὰ μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις. Γνωρίζομεν πόσον κατάφορτος ἀπὸ ἐργασίας εἴσθε, ἐν ὅψει τῶν κρίσιμων ἱστορικῶν ἡμερῶν, αἱ ὁποῖαι προσπαιτοῦν πολὺν καιρὸν καὶ ἐνέργειαν ἐντατικὴν ἀπὸ μέρους Σας ὡς ἡγέτου τῆς εἰρήνης. Ὅλοι μας εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἀνθρότητα καὶ τὴν πρωτοβουλίαν, τὴν ὁποίαν δεικνύετε κατὰ τὴν ἡγεσίαν καὶ διὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἀφοσίωσιν μὲ τὰ ὁποῖα ἀφιερῶ-

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΣΑΣ ΤΟΣΟΝ ΑΚΟΥΡΑΣΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗ-
ΝΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΗΜΕΡΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ. 'Ενδιαφε-
ρόμεθα καὶ ἡμεῖς διὰ τὰ παγκόσμια προβλήματα καὶ
ἐτομεν προτεραιότητα εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς εἰρή-
νης, διότι πιστεύομεν, ὅτι τὸ νὰ θέλῃ κανεὶς τὴν εἰρή-
νην δὲν εἶναι ἄρκετόν, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ μελετᾷ καὶ
τὰ βασικὰ σημεῖα καὶ νὰ κατευθύνῃ τὰ βήματά του
εἰς αὐτήν».

Ὁ κ. Αἰζενχάουερ, μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη,
ἠὺχάριστος τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν 33 Ἐκ-
κλησιαστικῶν Ὁμολογιῶν τῆς Ἀμερικῆς διὰ τὸν κό-
πον εἰς τὸν ὁποῖον ὑπεβλήθησαν διὰ νὰ κατέλθουν εἰς
Ὑάσιγκτωνά ἀπὸ διαφόρους ἀποστάσεις τῶν Ἡνω-
μένων Πολιτειῶν, εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς πε-
ρίπου :

«Ὅτι εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ὁ ἀθεϊσμός σκοπὸν ἔ-
χει νὰ ἀποστερήσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα
δικαιά του καὶ ὅτι ὁ ἀθεϊσμός εἶναι ὁ μεγαλείτερος
ἐχθρὸς τῶν ἀτόμων καὶ τῶν κρατῶν. Ὅτι τὸ νὰ καθι-
στᾷ κανεὶς γνωστὰ καὶ προσιτὰ τὰ γεγονότα ὅσον τὸ
δυνατὸν περισσότερον εἰς τοὺς πολίτας μιᾶς φιλονο-
μουμένης χώρας, εἶναι ἡ καλλίτερα πολιτικὴ. Ἐπὶ
πλέον ἐτόνισεν ἐπὶ λέξει καὶ τὰ ἑξῆς :

«Ἡ στάσις μου ἐναντι τῶν λειτουργῶν τῆς Ἐκκλη-
σίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν προαγωγὴν τῆς εἰρήνης, εἶναι
νὰ ἐκτιμῶ πολὺ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας
ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ, ἐνώνουσα τοὺς ἐλευθέρους λα-
οὺς τοῦ κόσμου. Ἐξ ἄλλου δὲν πρέπει νὰ λησμονώ-
μεν, ὅτι ἐνισχύομεν καὶ στηρίζομεν ἀρχὰς θεμελιώ-
δεις, αἱ ὁποῖαι πρωτίστως εἶναι θρησκευτικαὶ εἰς τὴν
βάσιν των».

Ἀκολουθῶς, ἀναφερόμενος ὁ Πρόεδρος Αἰζενχά-
ουερ εἰς τὸ δόγμα τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου Οὐίλ-
σον, «ἡ ὑψίστη μορφή τῆς ἐξυπηρετήσεως εἶναι ἡ αὐ-
θόρμητος συνεργασία ἐνὸς λαοῦ ἐλευθέρου», προσέ-
θεσε, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς :

«Ἀποτελοῦμεν μίαν ἐλευθέραν Δημοκρατίαν καὶ
καταλήγομεν εἰς τὰς ἀποφάσεις διὰ συζητήσεως ἐ-
λευθέρως, δι' ἀντιπροσωπευτικῆς μορφῆς κυβερνή-
σεως».

* * *

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν πρὸς τὸν Πρόεδρον, οἱ ἀντι-
πρόσωποι τῶν Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν
παρευρέθησαν εἰς ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον
Mayflower, ὅπου ὁ Ὁμοσπονδιακὸς Γερουσιαστὴς
Χάμφρυ, μετὰ θαυμασίαν εἰσήγησιν τοῦ Δρος. Νόλ-
ντυ καὶ Δρος. Μάξγουελ, ὠμίλησεν ἐνθουσιωδῶς, το-
νίσας μεταξὺ ἄλλων ὅτι «ἡ Ἀμερικὴ οὐδὲν καὶ οὐ-
δένα ἔχει νὰ φοβηθῇ, ἐφ' ὅσον κηρύσσει ἀγάπην με-
ταξὺ τῶν λαῶν καὶ ἐφ' ὅσον προσπαθεῖ καθ' ἡμέραν
νὰ καλλιτερεύσῃ τὰς συνθήκας διαθιώσεως τῶν πο-
λιτῶν τῆς, δίδουσα καλλίτερα Σχολεῖα, περισσοτέ-
ρους Ναοὺς, καλλίτερον περιβάλλον, εὐπρεπεστέρας
κατοικίας παντοῦ. Ἐπομένως, ἡ προσεχὴς παρουσία

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙ ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία Ἀμε-
ρικῆς βλέπει τὴν ἀπευθυνθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Προ-
έδρου Αἰζενχάουερ πρὸς τὸν κ. Κρούστσεφ
πρόσκλησιν, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀμερικὴν,
ὡς ἓνα ἄλλο παράδειγμα τῆς ἐπιμόνου πολι-
τικῆς τοῦ Προέδρου καὶ τῆς Κυβερνήσεώς
μας, ὅπως διερευνήσῃ καὶ ἐπιδιώξῃ κάθε δυ-
νατὴν ὁδόν, ἡ ὁποία θὰ ἡδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ
εἰς μόνιμον παγκόσμιον εἰρήνην.

Ἐλπίζομεν καὶ προσευχόμεθα, ὅπως ὁ κ.
Κρούστσεφ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν ταύτην μὲ τὸ
ἴδιον εἰρηνοποιὸν πνεῦμα, μὲ τὸ ὁποῖον προσε-
κάλεσεν αὐτὸν ὁ κ. Αἰζενχάουερ, καὶ ἐκφρά-
ζομεν τὴν εὐλαθεῖ ταύτην γνώμην, γνωρίζον-
τες, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ρωσσίας, τόσοι πολλοὶ τοῦ
ὁποίου πατροπαράδοτως ἦσαν καὶ εἶναι καὶ
σήμερον ἀφωσιωμένοι Ἀνατολικοὶ Ὁρθόδο-
ξοὶ ἀδελφοὶ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, πο-
θοῦν διακακῶς μίαν ἀληθεῖ καὶ διαρκῇ εἰρή-
νην.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

7 Αὐγούστου 1959

«Εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ὁ ἀθεϊσμός σκοπὸν
ἔχει νὰ ἀποστερήσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ ἀν-
θρώπινα δικαιώματά του. Δι' αὐτὸν τὸν λό-
γον ὁ ἀθεϊσμός εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς
τῶν ἀτόμων καὶ τῶν κρατῶν».

DWIGHT EISENHOWER

(Ἀπὸ τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Προέδρου
πρὸς τοὺς Ἀντιπροσώπους τοῦ National
Council of Churches, τῇ 9ῃ Σεπτ. 1959)

τοῦ κ. Νικήτα Κρούστσεφ, Πρωθυπουργοῦ τῆς Σοβι-
ετικῆς Ἐνώσεως, εἶναι πολὺ εὐπρόσδεκτος».

Μετὰ τὸ ἐπίσημον γεῦμα, ὅλοι οἱ σύνεδροι μετέ-
βησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπου,
ἀπουσιάζοντος ἐν συνεδρίᾳ ἐν Σαντιάγῳ τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐξοχ. κ. Χέρτερ, ὠμίλησεν ὁ
ἐκ τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν κ. Δάλλιν καὶ μετὰ ταῦτα
ὁ Ὑφυπουργὸς κ. Μώρφυ, ἐξηγήσας τὴν ἐν γένει ἐξω-
τερικὴν πολιτικὴν γραμμὴν τῆς Ἀμερικῆς εἰς Βερο-
λίνον, Ἀφρικὴν, Ἀσίαν καὶ Νότιον Ἀμερικὴν, προσθέ-
σας μερικὰ περὶ τῆς προσεχοῦς ἐπισκέψεως τοῦ Προ-
έδρου Αἰζενχάουερ εἰς Μόσχαν καὶ ἀπαντήσας εἰς
διαφόρους ἐρωτήσεις, αἱ ὁποῖαι τῷ ὑπεβλήθησαν ἐκ
μέρους τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου
τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀπουσι-
άζει, ὡς γνωστόν, ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς)

Ο ΕΛΛΗΝΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΚΑΙ Ο ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Υπό ΒΑΣ. Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ, Δ.Ο.Θ.

“ΤΡΙΑΝΤΑ ΠΕΝΤΕ έκατομμύρια προσώπων έν ‘Ηνωμέναις Πολιτείαις ‘Αμερικῆς όμιλούν είς τά σπίτια των γλώσσας διαφορετικές από την ‘Αγγλικήν, έξυπηρετούμενα από 65 ήμερησίας έφημερίδας. ‘Ο έν ‘Αμερικῇ μή ‘Αγγλόφωνος Τύπος συμβάλει τά μέγιστα είς την πρός τούς μετανάστας καί τά τέκνα των διδασκαλίαν των ‘Αμερικανικών ιδεών καί ιδανικών».

Μέ αὐτούς τούς κτυπητούς τίτλους, τὸ εἰδικὸν περιοδικὸν “Editor and Publisher,” είς τὸ τεύχος του τῆς 15ης Αὐγούστου 1959, δημοσιεύει διαφωτιστικώτατον ἄρθρον τοῦ κ. Stefan R. Rodney, τοῦ Διεθνoῦς Τμήματος Δημοσιεύσεων. ‘Απὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο δανειζόμεθα πολυτίμους περὶ τῶν Μεταναστῶν καί τῶν έξυπηρετουσῶν τούτους έφημερίδων πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι μᾶς παρουσιάζουν τὴν κατάστασιν ὅπως πραγματικῶς εἶναι, καί ὅχι ὅπως νομίζομεν ἢ θὰ έπεθυμοῦμεν νὰ εἶναι. Τὰ παρεχόμενα στατιστικὰ στοιχεῖα, έπίσημα καί ὑπεύθυνα, μᾶς πληροφοροῦν ὅτι :

‘Απὸ τοῦ 1820-1949, ἦτοι έντός 129 έτῶν, εἰσῆλθον είς τὰς ‘Ηνωμένας Πολιτείας ‘Αμερικῆς 39,076,000 μεταναστῶν. ‘Εκ τούτων 14,750,000 εἰσῆλθον πρὸ τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, οἱ δὲ ὑπόλοιποι 25,000,000 περίπου εἰσῆλθον μεταξύ τῶν έτῶν 1919-1949. Εἰς τούτους πρέπει νὰ προστεθοῦν καί οἱ εἰσελθόντες κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁποίων δὲν παρέχει.

Τῷ 1919, έτος τῆς μεγίστης κυκλοφορίας ξενoγλώσσων έφημερίδων έν ‘Ηνωμέναις Πολιτείαις ‘Αμερικῆς, 154 ήμερήσιαι ξενόγλωσσοι έφημερίδες εἶχον συνολικὴν κυκλοφορίαν 2,710,265 φύλλων, ἀναλόγως δὲ ὑψηλὴ ἦτο καί τῶν έβδομαδιαίων έφημερίδων ἢ κυκλοφορία. ‘Απὸ τοῦ 1919 καί έντεῦθεν ἡ κυκλοφορία ὄλων βαθμηδὸν κατέρχεται, φθάνουσα σήμερον κάτω τοῦ ἡμίσεος τῆς μεγίστης κυκλοφορίας των, είς τὸν ἀριθμὸν 1,168,031 φύλλων 65 ήμερησίων ξενoγλώσσων έφημερίδων, εκ τῶν ὁποίων αἱ 20 εκδίδονται έν Νέα ‘Υόρκη.

‘Αξιοπρόσεκτον εἶναι τὸ γεγονὸς, ὅτι τὴν μεγαλειέραν κυκλοφορίαν δὲν ἔχουν αἱ έφημερίδες αἱ έξυπηρετοῦσαι τὰς πολυπληθεστέρας «‘Εθνικὰς Κοινότητας». Πρῶται είς κυκλοφορίαν ἔρχονται ὅχι αἱ Κινεζικαὶ λ.χ. ἢ αἱ ‘Ισπανικαὶ έφημερίδες, ἀλλ’ αἱ Πολωνικαὶ, με σύνολον ήμερησίας κυκλοφορίας 199,870 φύλλων. ‘Ακολουθοῦν αἱ ‘Εβραϊκαὶ (146,335), αἱ ‘Ιταλικαὶ (123,630), αἱ Λιθουανικαὶ (121,499), αἱ ‘Ισπανικαὶ (μόνον 122,024) καί αἱ Τσεχικαὶ με τὸ ἄρι-

στον—έν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν Τσεχῶν ‘Αμερικανῶν—σύνολον τῶν 64,728 φύλλων.

Αἱ ‘Ελληνο-‘Αμερικανικαὶ ήμερήσιοι έφημερίδες καταλαμβάνουν τὴν 12ην μόνον θέσιν, με σύνολον κυκλοφορίας 35,144 φύλλων. ‘Εχουν δηλαδὴ πολὺ μικροτέραν κυκλοφορίαν ὅχι μόνον τῶν Τσεχικῶν, ἀλλὰ καί αὐτῶν τῶν Οὐγγρικῶν (44,302), αἱ ὁποῖαι έξυπηρετοῦν ἀριθμὸν μικρότερον τῶν ‘Ελληνο-‘Αμερικανῶν.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο πρέπει νὰ μᾶς κάμῃ νὰ σκεφθῶμεν σοβαρώτερον τὸ καθήκον μας ἀπέναντι τοῦ ‘Ελληνο-‘Αμερικανικοῦ Τύπου, τοῦ έβδομαδιαίου καί μάλιστα τοῦ ήμερησίου, ἔχοντες τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ πρόοδος καί ἡ ένίσχυσις τοῦ Τύπου εἶναι καί πρόοδος τῆς ‘Ομογενείας ὡς ‘Ελληνορθόδοξο σύνολον. Πρέπει συνεχῶς νὰ τονίζεται καί νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ πολύπλευρος καί πολύτιμος συμβολὴ τοῦ ‘Ελληνικοῦ Τύπου, καί μάλιστα τοῦ ‘Ημερησίου, είς τὴν διαμόρφωσιν καί ἀνάπτυξιν εκείνου, τὸν ὁποῖον μετέγκάυχσιν καλοῦμεν ‘Ελληνορθόδοξον ‘Ομογένειαν τῆς ‘Αμερικῆς. Διὰ τὸν λόγον ὅτι :

1ον) ‘Εξυπηρετεῖ ὁ ‘Ελληνο-‘Αμερικανικὸς Τύπος τὴν ‘Αμερικῇ, γενόμενος «ὁ δημοκρατικὸς ὁδηγὸς καί διδάσκαλος τῶν ‘Αμερικανικῶν ιδεῶν καί ιδεωδῶν είς τούς “Ελλήνας μετανάστας” (S. Rodney, ένθ’ ἂν.) καί ὁ διαμορφωτὴς αὐτῶν είς ‘Αμερικανoὺς πολίτας, οἱ ὁποῖοι προσέφερον καί προσφέρουν πολυτίμους ὑπηρεσίας είς τὴν ‘Αμερικανικὴν Πατρίδα, καί έν εἰρήνῃ, καί έν πολέμῳ, ὡσάκις παρέστη ἀνάγκη.

2ον) Προσέφερε καί προσφέρει ὁ ‘Ελληνο-‘Αμερικανικὸς Τύπος πολυτίμους ὑπηρεσίας είς τὴν προσφιλῇ Γενέτειραν ‘Ελλάδα, γενόμενος ὁ συνδετικὸς μετ’ αὐτῆς κρίκος τῶν ἀποδήμων τέκνων της, ἡ χρυσὴ γέφυρα μεταξύ ‘Ελλάδος καί ‘Αμερικῆς, ὁ φωτεινὸς φάρος τῶν πατρῶν ἡθῶν, ἐθίμων καί παραδόσεων, ὁ ἀκούραστος διδάσκαλος τῆς ἀθανάτου μητρικῆς ἡμῶν ‘Ελληνικῆς γλώσσης, ὁ διαπρύσιος κήρυξ τῶν ‘Ελληνο-‘Αμερικανικῶν ιδεωδῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι κοινὰ είς τὰς δύο φίλας Χώρας.

3ον) ‘Εξυπρέτησε κατὰ τρόπον αξιοθαύμαστον τὸν “Ελληνα μετανάστην” έν ‘Αμερικῇ, τὸν ἐπροστάτευσε, τὸν καθωδήγησε νὰ ἀναδειχθῇ καί νὰ διατηρήσῃ τὰ ἐθνικοθρησκευτικὰ του χαρακτηριστικὰ, καί νὰ συνθέσῃ τὴν λαμπρὰν ‘Ελληνορθόδοξον ‘Ομογένειαν έν ‘Αμερικῇ, τὴν ὁποίαν ὡδήγησεν είς τὸν δρόμον τῆς συνοχῆς, τῆς ἐπιθιώσεως, τῆς αὐτοπεποιθήσεως καί τῆς προόδου.

4ον) ‘Ιεραπόστολος διὰ τὴν ‘Εκκλησίαν μας ἔγινεν ὁ Τύπος, πιστεύων είς τὴν ἀποστολὴν του ὡς ‘Ιε-

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ G.O.Y.A.

EN GRAND RAPIDS, MICHIGAN, 22-30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, 1959
ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ κ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ

τέκνα ἐν Κυρίῳ πνευματικὰ ἡγαπημένα :

Ἐκτείνω τὴν χεῖρα μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῆς πατρὶ-
δος μου ἀγάπης ἀπὸ τὴν κλίνην τῆς ἀσθενείας μου,
καὶ εὐλογῶ τὸ Συνεδριὸν σας μὲ τὰ ἴδια λόγια, μὲ τὰ
ὅποια ἠυλόγησεν ὁ Ἀπόστολος Πέτρος τὴν πρώτην
δύναξιν τῆς νεαρᾶς τότε ἐκκλησίας : «Λάβετε τὴν δω-
ρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγ-
γελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μα-
κράν, ὅσους ἂν προσκαλέσεται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν»
(Πράξ. 2, 38-39).

Εἴσθε, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, the ever youthful
Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, τὴν ὁποίαν ὁ Δο-
κίτωρ τῆς Ἐκκλησίας Χριστὸς ἡδραῖωσεν ἐπὶ τοῦ
Ἀμερικανικοῦ ἐδάφους μὲ τὰ χέρια, μὲ τὰ ἔργα καὶ
μὲ τὴν πίστιν τῶν πατέρων σας.

Εἴσθε ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς αὐ-
ριον. Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ σκεφθῇτε σοβαρῶς
αὐτὴν τὴν μεγάλην and challenging ἀλήθειαν καὶ
πραγματικότητα.

Δι' αὐτὸ καὶ λάβετε τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος. Λάβετέ τὴν ἀφθόνως, ὥστε νὰ αἰσθάνεσθε τὴν
παρουσίαν του εἰς τὸ μέσον σας (in your midst) καθ'
ὄλην τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου σας. Ἐγὼ θὰ

πραποστολὴν καὶ φέρων καθημερινῶς τὸ κύρυγμά του
εἰς κάθε Ἑλληνορθόδοξο σπίτι, κήρυγμα θερμὸν καὶ
καρποφόρον, κήρυγμα ἐμμονῆς εἰς τὴν Ἁγίαν ἡμῶν
Ὁρθόδοξον Πίστιν, εἰς τὰς Παραδόσεις καὶ εἰς τὴν
ἀθάνατον μητρικὴν μας Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Καὶ
ὅλα αὐτά, καθ' ὃν χρόνον σχεδὸν δὲν ὑπῆρχον ἀκόμη
ἐν Ἀμερικῇ οὔτε Ἱερεῖς, οὔτε Ναοὶ Ἑλληνορθόδοξοι,
ἐκτὸς ἐλαχίστων.

Τί θὰ ᾔτο ὁ Ἑλληνορθόδοξος κόσμος ἐν Ἀμερικῇ
χωρὶς τὴν ἀνεκτίμητον συμπαράστασιν τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ ἡμερησίου Τύπου; Θὰ ἠδύνατο ἄρά γε νὰ δια-
τηρήσῃ τὰ ἐθνικοθρησκευτικὰ του χαρακτηριστικὰ,
ἢ θὰ ἀφωμοιοῦτο καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν τεραστίαν ἀφο-
μοιωτικὴν δύναμιν τοῦ περιβάλλοντος; Ἀμφιβάλλο-
μεν.

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται μόνον περὶ ἐκπληρώσεως κα-
θήκοντος καὶ ἐκδηλώσεως εὐγνωμοσύνης δι' εὐεργε-
σίας γενομένας εἰς τὸ παρελθόν. Ἡ εὐεργετικὴ δρᾶ-
σις τοῦ Τύπου μας συνεχίζεται ἀμείωτος. Ἡ πρωτο-
ποριακὴ του θέσις εἰς τὸν δρόμον τῆς ἐπιθιώσεως
ἐξακολουθεῖ. Αἱ θυσίαι του καθίστανται τόσοσιν μεγα-
λείτεραι, ὅσων μικροτέρα γίνεται ἡ κυκλοφορία του.
Οἱ ἀριθμοὶ καὶ αἱ στατιστικαὶ ὁμιλοῦν τὴν γλῶσσαν
τῆς ἀληθείας : ὅτι δὲν ἐνισχύομεν ὅσον πρέπει τὸν

προσεύχωμαι διαρκῶς καὶ ἀκαταπαύστως, ὥστε νὰ
σᾶς ὀδηγήσῃ εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

Ἡ ἀπέραντος ἀγάπη τοῦ ὑπὲρ πάντας ἀγαπῶντος
ὑμᾶς Παναγιωτάτου ἡμῶν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρ-
χου κ. κ. Ἀθηναγόρου, ἡ ὁποία γίνεται ὀλόθερμο ἀγ-
κάλιασμα γιὰ τὸν καθένα σας, ποῦ ἐπισκέπτεται τὸ
Πάνσεπτο Οἰκουμενικὸ μας Κέντρο, εἶμαι βέβαιος ὅτι
σᾶς ἔχει ὀδηγήσῃ ἄρκετὰ ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον τῆς
ἀληθείας.

Ἡ στοργικὴ ἐξ ἄλλου καὶ φωτεινὴ φυσιογνωμία
τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου ἡμῶν καὶ ἱδρυτοῦ τῆς
Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου Νεολαίας Ἀμερικῆς εἰς τὴν
παροῦσαν τῆς μορφῆς, Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ, εἶμαι
βέβαιος ὅτι ἔρριπτε τὸ φῶς τῆς πίστεώς του ἐπάνω
εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀληθείας.

Ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον τῆς πραγματικῆς καὶ ἀντι-
κειμενικῆς ἀληθείας ὀφείλουν τὰ βήματά σας νὰ κι-
νοῦνται καὶ νὰ κατευθύνωνται. Μὴν ἐπιτρέψετε κα-
νένα λοξοδρόμημα εἰς τὸν ἑαυτὸν σας. Στερεωθῇτε
ἐσεῖς εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀληθείας, οὕτως ὥστε νὰ
κατορθώσητε νὰ φέρητε καὶ ἄλλους εἰς τὴν ἀλήθειαν.
Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι μία καὶ μόνη : ὅτι σεῖς εἴσθε ἡ
Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ τῆς σήμερον καὶ
τῆς αὔριον. Χθὲς τὴν ἐθεμελίωσαν οἱ γονεῖς σας. Σή-

Τύπον μας, καὶ ὅσον ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον μας, ὡς
ἀτόμων, ὡς Ὁργανώσεων, ὡς Κοινοτήτων, καὶ ὡς
Ἑλληνορθόδοξου Ὁμογενείας ἐν γένει.

Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ περιβάλλει μὲ θερμὴν
στοργὴν καὶ ἀγάπην τὰς Ἑλληνο-Ἀμερικανικὰς ἐφη-
μερίδας καὶ ἐκτιμᾷ βαθύτατα τὸ σωτήριον ἔργον των,
καὶ συνεχῶς συνιστᾷ εἰς τὰ προσφιλῆ τῆς τέκνα τὴν
ἐνεργὸν καὶ γενναϊόφρονα ὑποστήριξιν των.

Ὑποστηρίζοντες τὸν Ἑλληνο-Ἀμερικανικὸν Τύπον
μας, ὑποστηρίζομεν ταυτοχρόνως : τὴν Ἀμερικὴν, τὴν
Ἑλλάδα, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ὁμογένειαν, δηλα-
δὴ τὸν ἑαυτὸν μας καὶ τὴν οἰκογένειάν μας. Ὅσον
κοινὸν καὶ ἂν εἶναι τὸ σύνθημα, εἶναι σωτήριον : «Εἰς
κάθε Ἑλληνικὸ σπίτι πρέπει νὰ διαβάξεται Ἑλληνικὴ
ἐφημερίς».

Ἐφ' ὅσον πάγκοινος ἐπιδιώξις μας εἶναι ἡ ἐπιθί-
ωσις καὶ διάδοσις τῆς Ἑλληνορθόδοξου Πίστεως, τῆς
ἀθανάτου Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ τῶν πατρῶων ἡ-
θῶν, ἐθίμων καὶ παραδόσεων, ἐφ' ὅσον πιστεύομεν εἰς
τὴν ἱερότητα τῶν τιμίων καὶ σωτηρίων τούτων ἐπιδι-
ώξεων, ἃς ἐνισχύομεν συνεχῶς, πάσῃ δυνάμει, τὸν
σπουδαιότερον πρόμαχον τούτων, τὸν Ἑλληνο-Ἀμε-
ρικανικὸν Τύπον.

μερον καλεῖσθε σεις νὰ ἐργασθῆτε διὰ τὴν διαιωνί-
σιν της.

Φροντίσατε νὰ τὴν διαιωνίσητε, ὅπως τὴν παρα-
λαμβάνετε: «ἐνδοξον, μὴ ἔχουσιν σπῖλον ἢ ρυτίδα
ἢ τι τῶν τοιούτων» (Ἐφ. 5, 23). Μὴν ἐπιτρέψητε εἰς
κανένα νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀλλοίωσιν ἢ ἀλλαγὴν κανενὸς
εἵδους. Κρατήσατέ τὴν ὡς ἅγια τῶν ἁγίων, διότι ὁ
Χριστὸς «καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς (Ἐφ.
5, 26) ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ».

Λάβετε λοιπὸν διὰ μίαν φορὰν ἀκόμῃ τὴν δωρεὰν
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὸ προσεύχομαι μὲ ὄλην μου
τὴν ψυχὴν. Μὲ τὴν σοφὴν δὲ καθοδήγησιν τοῦ ἀγαπη-
τοῦ ἁγίου ἀδελφοῦ Ἐπισκόπου Τροπαίου Πολυεύ-
κτου κάμετε ἐν ἀκόμῃ βῆμα ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον
τῆς ἀληθείας. Γνωρίσατε, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς
(Ἰωάν. 8, 32). Θὰ σᾶς προφυλάξῃ ἀπὸ πολλὰ πιθανὰ
σφάλματα. Σεις εἴσθε τέκνα χάριτος. Ἦγοράσθητε
τιμῆς. Χάριτί ἐστε σεσωσμένοι. (Ἐφ. 2, 5).

Κατακλείω τὴν σύντομον αὐτὴν προσλαλίαν μὲ
τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, μὲ τοὺς ὁποί-
ους ἤρχισα: «Υμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς
τέκνοις ὑμῶν» (Πράξ. 2, 39).

Προσθέτω μόνον μίαν βεβαίωσιν, ἐκείνην ποὺ ἔ-
δωκεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς
τῶν Κολασσῶν: «Οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχο-
μενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν
τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευ-
ματικῇ, περιπατήσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶ-
σαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦν-
τες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ»
(Κολ. 1, 9-10).

A NEW MUSIC BOOK

THE BYZANTINE CHANT of the Greek
Orthodox Church in Greek or English edition
is the latest book of Professor CHRISTOS
VRIONIDES of the Greek Archdiocese Holy
Cross Theological School.

History-Theory and 285 exercises in Byzantine
with their transcription in Western notation.
215 pages. Price \$5.00.

Write: CHRISTOS VRIONIDES, 50 Goddard
Avenue, Brookline, Mass.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΗΜΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗ

Ὁ Μουσικολ. κ. Χρῆστος Βρυωνίδης, Καθηγητὴς τῆς Ἐκκλη-
σιαστικῆς Μουσικῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Τιμίου
Σταυροῦ, Brookline, Mass., εἰς τὰ ἤδη ἐκδοθέντα ἔργα αὐτοῦ:
(1) BYZANTINE HYMNODOLOGY, (2) THE DIVINE LIT-
URGY, (3) THE LITURGY FOR SUNDAY SCHOOLS, (4) ΘΕ-
ΩΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ κ.ά., προσέθεσεν ἐσχά-
τως καὶ ἐν ἄλλο λίαν ἀξιόλογον ἔργον: THE BYZANTINE
CHANT, ἐκ 216 σελίδων, περιέχον 285 ἀσκήσεις, εἰς Βυζαντι-
νὴν Παρασημαντικὴν, μεθαρμονισθείσας καὶ εἰς τὴν Εὐρωπαϊ-
κὴν Μουσικὴν καὶ Παρασημαντικὴν. Εἰς πάντα φίλον τῆς Ἐκ-
κλησιαστικῆς ἡμῶν Μουσικῆς συνιστῶμεν θερμῶς τὸ ὡς ἂν
ἀξιόλογον μουσικὸν βιβλίον.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Τῇ 28ῃ Αὐγούστου 1959

Εὐλαβεστάτους Ἱερατικῶς Προϊσταμένους
καὶ Ἐντιμότατα Διοικητικὰ Συμβούλια
τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου.

Ἀγαπητοί,

Ὑποστάντες ἐγγείρησιν χολολιθιάσεως τῇ 12ῃ Αὐ-
γούστου ἐ.ἔ. ἐν τῷ ἐν Βοστώνῃ New England Baptist
Hospital, χάριτι Θεοῦ ἐξήλθομεν αὐτοῦ τῇ 24ῃ τοῦ
ἰδίου μηνὸς καὶ ἐπεστρέψαμεν εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχι-
επισκοπὴν.

Σεπτῇ ἀδείᾳ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος
τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου καὶ τῆς περι-
Ἀὐτὸν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τὴν ἀναρρωτικὴν
ἡμῶν περίοδον θὰ διέλθωμεν ἐν Ἑλβετίᾳ, θὰ ἐπισκε-
φθῶμεν δὲ εἶτα καὶ τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν ἡμῶν
Κέντρον.

Ἀρχιερατικὸν ἡμῶν Ἐπίτροπον κατὰ τὸ διάστη-
μα τοῦτο ὠρίσαμεν τὸν Θεοφιλέστατον καὶ ἀγαπητὸν
ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν Ἐπίσκοπον Νύσσης κ. κ. Γερμα-
νόν, πρὸς τὸν ὁποῖον παρακαλοῦμεν, ὅπως ἀπευθύ-
νησθε διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀπη-
θύνησθε πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον.

Εὐχαριστοῦντες δὲ θερμότατα πάντας ὑμᾶς διὰ
πᾶσαν ἐκδήλωσιν συμπαθείας ὑμῶν ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ
ἡμῶν καὶ διὰ τὰς εὐχὰς καὶ προσευχὰς ὑμῶν ὑπὲρ
ταχείας ἀναρρώσεως ἡμῶν, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάν-
τας τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου καὶ δια-
τελοῦμεν,

Μετὰ βαθείας πατρικῆς ἀγάπης

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

«Ἐκτιμῶ πολὺ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας, τὰς
ὁποίας ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ, ἐνώνουσα τοὺς
ἐλευθέρους λαοὺς τοῦ κόσμου καὶ προάγουσα
κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν εἰρήνην τοῦ κό-
σμου».

DWIGHT EISENHOWER

(Ἀπὸ τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Προέδρου
πρὸς τοὺς Ἀντιπροσώπους τοῦ National
Council of Churches, τῇ 9ῃ Σεπτ. 1959)



«Ἐνισχύομεν καὶ στηρίζομεν ἀρχὰς θεμε-
λιώδεις, αἱ ὁποῖαι πρωτίστως εἶναι θρησκευ-
τικαὶ εἰς τὴν βάσιν των».

DWIGHT EISENHOWER

(Ἀπὸ τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Προέδρου
πρὸς τοὺς Ἀντιπροσώπους τοῦ National
Council of Churches, τῇ 9ῃ Σεπτ. 1959)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Συνεχίζονται αἱ θερμαὶ ἐκδηλώσεις συμπαθείας καὶ εὐχαὶ τῆς Ὁμογενείας ὑπὲρ πλήρους ἀναρρώσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου καὶ ταχείας ἐπανόδου Αὐτοῦ πρὸς τὸν προσφιλοῦς ποιμνίου Του. Καὶ ἐπειδὴ τῆς δοκιμασίας παρὰ Θεοῦ παρέχεται, καὶ ἡ χάριτι Αὐτοῦ αἰσίως λήξασα δοκιμασία τῆς ἐγχειρήσεως τοῦ Ποιμενάρχου παρέσχεν εἰς τὸ Ποίμνιον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποδείξῃ τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὸν Ποιμενάρχην του, τὴν ὑγείαν τοῦ ὁποίου δικαίως θεωρεῖ ὡς πολύτιμον κεφάλαιον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ὁμογένειαν.

Η ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ Π.Σ. ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Θερμαὶ ὡσαύτως καὶ ἐγκάρδιοι ὑπῆρξαν αἱ ἐκδηλώσεις χαρᾶς καὶ υπερηφανείας τοῦ Πληρώματος ἐπὶ τῇ ἐπαξίᾳ ἐκλογῇ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, ὡς ἑνὸς τῶν ἐξ Προέδρων τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, ἐν Ρόδῳ, εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου Του Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ. Ὅλως ἰδιαιτέρως ἐτόνισαν τὸ γεγονός αἱ Ἑλληνοαμερικανικαὶ ἐφημερίδες, ἡμερησίαι καὶ ἐβδομαδιαῖαι, καθὼς καὶ ὁ Ἀμερικανικὸς Τύπος, πρωτίστως δὲ οἱ *New York Times*, σχολιάσασαι εὐμενέστατα τὴν ἐκλογὴν ταύτην.

Ο ΘΕΟΦΙΛ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΥΣΣΗΣ

Τὴν παράκλησιν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. Ἰακώβου, ὅπως, κατὰ τὰς ἐβδομάδας τῆς ἀναρρώσεως Αὐτοῦ, τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν Ἐπιτροπείαν ἀναλάβῃ ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς Πολυζωίδης, ἀπεδέχθη ἡ Αὐτοῦ Θεοφιλία μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ προθυμίας. Καὶ ἄλλοτε, ὡς γνωστόν, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης λίαν ἐπιτυχῶς ἔφερεν εἰς πέρας τὴν ἀνατεθεῖσαν Αὐτῷ ἐντολὴν ὡς Πατριαρχικὸς καὶ Ἀρχιεπισκοπικὸς Ἐπίτροπος. Γνώστης προσώπων καὶ πραγμάτων καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως, συνεχίζει καὶ τὴν φορὰν ταύτην τὴν προσφορὰν τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν Αὐτοῦ ὡς Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὸ Ποίμνιον.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΝ ASBURY PARK

Ἡ πυκνοτάτη κοσμοσυρροὴ καὶ ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία τῆς Πανηγύρεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Asbury Park, N. J. (20 Σεπτεμβρίου) μαρτυρεῖ τὴν ἀκλόνη-

τον ἀφοσίωσιν τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν εἰς τὴν Ἀγίαν ἡμῶν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ Πίστιν, ὡς καὶ εἰς τὰ θέσμια καὶ τὰς Παραδόσεις Αὐτῆς. Μαρτυρεῖ ὡσαύτως τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησιν καὶ τὸν θαυμασμόν καὶ αὐτῶν τῶν ἀλλοδόξων πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Θείαν Λατρείαν μὲ ὅλον τὸ λαμπρὸν καὶ ἐπιβλητικὸν Βυζαντινὸν τελετουργικὸν αὐτῆς, καὶ ὅλην τὴν ὑποβολὴν καὶ τὴν ἑξαρσιν ποῦ προκαλεῖ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἑτεροδόξους ἡ ἄφθαστος Ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν Μουσικὴ καὶ ἡ ἀγγελόφθογγος Ὑμνογραφία, ποιηθεῖσα εἰς τὴν ἀθάνατον Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ . . .

Ἡ ἐπίσημος ἄποψις τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπὶ τῆς εἰς τὴν χώραν μας ἐπισκέψεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, καθωρίσθη δι' ἰδιαιτέσου Ἀνακοινωθέντος, δημοσιευομένου εἰς ἄλλην σελίδα. Ἐδῶ θὰ ἠθέλομεν νὰ ἐκθέσωμεν μὲ γενικὰς γραμμάς τὴν στάσιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησιῶν ἐπ' αὐτῆς. Αἱ Προτεσταντικαὶ Ἐκκλησίαι ἐπεδοκίμασαν τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Προέδρου Αἰζενχάουερ ὅπως προσκαλέσῃ εἰς Ἀμερικὴν τὸν Ἐρυθρὸν Δικτάτορα, καθὼς καὶ αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι Ἀμερικῆς, ὡς μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Ὄρισμένοι μόνον Ρωσικαὶ Ἐκκλησίαι ἀντέδρασαν ἔξω τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν ἐπίσης ἐπεδοκίμασε τὴν προσπάθειαν τοῦ Προέδρου ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

...ΚΑΙ Η ΔΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ

Ἄλλοτε ὑποσχόμενος καὶ ἄλλοτε ἀπειλῶν, ἄλλοτε διακηρύττων ὅτι εἶναι «ἄθεος» καὶ ἄλλοτε ὁμιλῶν περὶ δώρων τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς Ἀμερικανούς καὶ τοὺς Ρώσσους καὶ περὶ τῆς μεταλαμπαδεύσεως τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὴν Ρωσσίαν ὑπὸ τῶν «ἀδελφῶν Ἑλλήνων», ἄλλοτε ἐπικαλούμενος τὴν ἔκτην ἀπὸ τὰς Δέκα Ἐντολὰς (ὡς πρώτην), «οὐ φονεύσης», καὶ ἄλλοτε δικαιολογῶν τὰς ἀναριθμήτους καὶ ὁμαδικὰς δολοφονίας τῶν ὁποίων ἦτο πρωτουργός, προσεπάθησεν, ὅπως ἐπιτυχῶς ἐχαρακτηρίσθῃ, «νὰ πωλῆσῃ χονδρικῶς τὸν Κομμουνισμόν εἰς τὴν χώραν μας», διὰ νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀποτυχίας του. Ἐν τούτοις, πιστεύομεν ὅτι ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης — ὅσον καὶ ἂν ἦτο ἀρνητικὴ — προέκυψε κἄτι καλὸν διὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Ἡ προοπτικὴ τοῦ Προέδρου τῆς Χώρας ἐπηλήθευσε: «Τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν, πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν» (Ρωμ. 8:28).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΗΣ

Υπό του Όσιολ. Ίερομ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΤΣΙΡΠΑΝΛΗ

ΕΙΝΑΙ, πράγματι, φωτεινή ή ιδέα και απαραίτητος, ιδιαίτερα εις τους καιρούς μας, συμπλήρωσις του πνευματικού έργου και της κοινωνικής αποστολής του Θεοδμήτου τούτου Όργανισμοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τελευταίως δημιουργηθεῖσα ζωηρά κίνησις καὶ μέριμνα περὶ τὸν Ἑργάτην, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὁποίας ἐπιθυμοῦμεν νὰ χαράξωμεν καὶ διατυπώσωμεν ἀπὸ τῆς εὐγενῶς παραχωρουμένης ταύτης στήλης ὀλίγας τινὰς παρεμφερεῖς σκέψεις. Δὲν θὰ εἶναι κρίσις ἢ κατάκρισις, ἐφ' ὅσον αὐτὸ τὸ παρελθὸν καὶ ἡ πραγματικότης μαρτυροῦν περὶ τούτου καὶ οὐδεμία μάλιστα τοιαύτη διάθεσις εἰς τὸν γράφοντα ὑπάρχει, ἐὰν λεχθῇ ὅτι ἡ ἡμετέρα, κυρίως, Ἐκκλησία μέχρι τελευταίως ἐξηκολούθει νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ ὁμιλῇ ἀκόμη καὶ ἀπ' Ἀμβωνος περὶ κρίνων καὶ ἀνθέων εἰς μίαν γενεὰν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται μὲ κάρθουνα καὶ ἀτσάλι... Ἦταν, λοιπόν, καιρὸς νὰ τακτοποιήσῃ ἡ Ἐκκλησία μας τὴν θέσιν της ἀπέναντι τοῦ ἐργάτου καὶ νὰ τροποποιήσῃ τὴν ὁρολογίαν καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ κηρύγματός της, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται ὁ ἐργατικὸς κόσμος νὰ ἀντιληφθῇ τὸ Μήνυμα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἐξ ἄλλου, εἶναι γεγονὸς ὅτι ἐὰν ὁ Κομμουνισμὸς καὶ ἡ ὕλοκρατία σήμερον ἤρχισεν ἤδη νὰ ἐξασθενῇ καὶ νὰ ὑποχωρῇ, ἰδίως εἰς τὴν μαρτυρικὴν Ἑλλάδα μας, τοῦτο κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν στοργήν, τὴν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν πνευματικὴν βοήθειαν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ἐργάτας, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, καθ' ἃ ἡ γλῶσσα τῆς Ἐκκλησίας ἔγινε γλῶσσα τοῦ ἐργάτου καὶ ἡ ζωὴ τῆς ζωῆ καὶ βίωμά του. Καὶ μόνον διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, ὅταν δηλ. ἡ Ἐκκλησία ὁμιλῇ εἰς τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐργάτου ὥστε καὶ οὗτος νὰ μάθῃ νὰ ὁμιλῇ τὴν γλῶσσαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ Ἑλληνοχριστιανικὸς Πολιτισμὸς θὰ ἐπιζήσῃ καὶ θὰ θριαμβεύσῃ, ἐν τέλει.

Τὰ βασικὰ προβλήματα τῶν ἐργατῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ζητοῦν οὗτοι λύσεις καὶ ἀπαντήσεις, εἶναι κατ' οὐσίαν θρησκευτικὰ καὶ θεολογικά, ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν τοῦ ὅρου ἔννοϊαν. Ταῦτα εἶναι τέσσαρα τὸν ἀριθμόν: Πόθεν ἔρχομαι; Διατί εἶμαι ἐδῶ; Ποῖος εἶμαι; Ποῦ θὰ ὑπάγω ὅταν ἀποθάνω; Καὶ ὅταν εἰς τὰ προβλήματα αὐτὰ δὲν δοθῇ ἡ κατάλληλος ἀπάντησις εἰς γλῶσσαν, ποῦ ὁ ἐργάτης μπορεῖ νὰ καταλάβῃ, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ψυχικὸς μαρασμὸς καὶ ἀπόγνωσις.

Διὰ τὸν λόγον ἀκριβῶς αὐτὸν μεγάλη ἀνάγκη παρίσταται σήμερον ὅπως διδάξῃ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸ Ἱερατικὸν αὐτῆς Ἐπιτελεῖον τὴν μέθοδον καὶ τὴν τέ-

χνην, διὰ τῆς ὁποίας δύναται ἡ Χριστιανικὴ Πίστις νὰ μεταφρασθῇ εἰς πρᾶξιν εἰς τὸν ἐργαζόμενον κόσμον, εἰς μίαν «ζῶσαν ἐργατικὴν», τρόπον τινά, «ἐκφρασιν» τῆς πίστεώς μας εἰς τὴν Πατρότητα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀδελφωσύνην τῶν ἀνθρώπων».

Οἱ ἐργάται, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι ποὺ μόνον τὸ Πάσχα ἢ τὰ Χριστούγεννα ἐκκλησιάζονται, δὲν ἔχουν ἀρνηθῇ τὸν Χριστιανισμόν. Οὗτοι ἔχουν, ἀπλῶς, λησμονήσῃ τὴν τυπικὴν ἐκφρασιν τούτου, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶχε χάσει τὴν μετ' αὐτῶν ἐπικοινωνίαν καὶ δὲν ἐνδιεφέρθη διὰ τὰ προβλήματά των. Τώρα, ὅμως, ἀνέτειλεν ἡ ἐποχὴ ὅπου ὀφείλομεν νὰ γεφυρώσωμεν τὸ χάσμα μετὰ τοῦ πεζοδρομίου καὶ ἐκκλησιαστικοῦ στασιδίου, καὶ νὰ τρέξωμεν εἰς τὸ ἐργοστάσιον, τὸ ἀνθρακωρυχείον κλπ., ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἐργάζονται σκληρά, ὑποφέρουν, βλασφημοῦν καὶ καταρῶνται τὴν ἡμέραν ποὺ ἐγεννήθησαν. Διότι μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ τοὺς κάμωμεν νὰ ἐκτιμήσουν τὴν σχέσιν αὐτῶν μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

Μίαν νύκτα, μοῦ διηγήθηκε φίλος Ἱερεὺς, ἐπιστρέφων πολὺ ἄργα ἐκ τοῦ νεκροταφείου, ὅπου εἶχε συνοδεύσει μιὰ κηδεῖα, ἔτυχε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸν δρόμον ἐργοστασίου τῆς περιοχῆς του, σὲ ὁποῖο σκέφθηκε νὰ μπῇ γιὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ἐργάτας ἐνορίτας του. Ἡ ἀντίδρασις τῶν ἐργαζομένων ἦτο τελεία καὶ ἀπόλυτος ἐκπληξίς. «Τί τρέχει, Πάτερ;» φώναξε ἕνας ἀπ' αὐτοὺς μαλλώνοντάς τον. «Ἡ γυναῖκά σου σ' ἔδωξε;» Οἱ ἄνθρωποι αὗτοι δὲν μπορούσαν, ἀκριβῶς, νὰ πιστεύσουν ὅτι ἕνας Ἱερεὺς ἠμποροῦσε νὰ ἐνδιαφέρεται γι' αὐτοὺς τόσο, ὥστε ν' ἀφήσῃ τὸ κρεβάτι του μεσάνυχτα καὶ νὰ ἔλθῃ γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ περάσουν τίς ἀνιαρὲς αὐτὲς ὥρες μετὰ τὰ μεσάνυχτα πρὸ παντός.

Ἀλλὰ — πρέπει νὰ σημειωθῇ — τὸ ἔργον καὶ τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ἡμιτελῆ ἂν παραλλήλως μετὰ τὴν προσπάθειαν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνύψωσιν καὶ ἀναγέννησιν τῶν ἐργατῶν δὲν ὑπάρξῃ καὶ ἡ ἔμπρακτος στοργὴ καὶ μέριμνα τοῦ Κράτους περὶ αὐτῶν, ἡ οἰκονομικὴ ἐπάρκεια καὶ Κρατικὴ μεγαλύτερα κατοχύρωσις τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ὥστε ἡ ἐργατικὴ τάξις ἰσχυρῶς ν' ἀντιπροσωπεύηται καὶ γίνεται ἀκουστὴ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἔθνους, τοῦθ' ὅπερ συνιστᾷ τὴν ὀρίμον δημοκρατίαν. Διότι ἀληθὴς δημοκρατία, εἰς οἵανδήποτε χώραν εἶναι ὅχι ἡ ὑποβίθασις τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου εἰς τὴν τάξιν, τῆς ὁποίας «δουλειὰ» μόνον εἶναι νὰ ἐκφράζῃ παράπονα ἢ ν' ἀποτελῇ τὰ ἀψυχα

(Συνέχεια εἰς τὴν 306ην σελίδα)

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ -- II

Υπό τοῦ Αἰδεσ. Οἴκον. κ. Δ. Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΥ, ΤΗ.Μ.

3. Ἡ Πρώτη Ἐκκλησία

Η ΠΡΩΤΗ Ἐκκλησία, μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, ἐξήσκησε τὴν ἱαματικὴν τῆς ιδιότητάς εἰς μεγάλον βαθμὸν ὡς ἐπιβεβαιοῦν αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου τούτου ἀναφέρει εἴκοσι θεραπευτικὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ κειμένου εἶναι τόσον ἀξιόπιστος ὅσον καὶ ἀκριθής.

Καθ' ὃν χρόνον ὁ Πέτρος μετὰ τὸν Ἰωάννην ἀνῆρχοντο τὰς βαθμίδας πρὸς τὸν ναὸν διὰ νὰ προσευχηθῶν, ἐκομίζετο χωλὸς εἰς τὴν ὥραιαν πύλην δι' ἐπαγείαν. Οἱ μαθηταὶ ἐφάνησαν γενναϊδῶροι εἰς τὴν παράκλησιν τοῦ χωλοῦ δι' ἐλεημοσύνην, ἀλλ' ὅχι εἰς χρημα. «Ἀργύριον καὶ χρυσὸν οὐχ ὑπάρχει μοι» ὁ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι. Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειρε καὶ περιπάτει», εἶπεν ὁ Πέτρος. Ὁ Πέτρος, κατ' ἀπομίμησιν τοῦ Κυρίου, χρησιμοποιοῖ παρομοίαν σχεδὸν πρὸς τὸν Κύριον ἔκφρασιν καὶ ἐπικαλούμενος ἐν πίστει τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ θεραπεύει τὸν χωλόν. Ἡ ἐπίκλησις τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ εἶναι καθ' ὅλα σύμφωνος μετὰ τὴν ἰδίαν Αὐτοῦ ἐντολήν.

Ἡ φήμη τῶν Ἀποστόλων ἦτο τοιαύτη, «ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραθβάτων ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὲς αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες».

Εἶναι πρόδηλον ὅτι, ὅχι μόνον διὰ τῆς προσευχῆς τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σκιάς τῶν ἱματίων τῶν ἐγίνοντο ἰάσεις. Ὁ Λουκᾶς διηγεῖται ἀλλαχοῦ ὅτι, «δυνάμεις οὐ τὰς τυχοῦσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενούντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν». Αἱ τοιοῦτου εἶδους θεραπείαι δὲν εἶναι ἀλλότριαι πρὸς ἰάσεις γενομένας παρὰ τοῦ Κυρίου. Ἡ αἰμορροοῦσα γυνὴ ἰάθη κρατήσασα μόνον τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου τοῦ Ἰησοῦ.

Ἡ ἐν λόγῳ ιδιότης τῆς Ἐκκλησίας ἐπεκτείνετο εἰς παντὸς εἶδους ἀσθενείας, ἀλλ' ἀκόμη καὶ εἰς ἀναστάσεις νεκρῶν. Γνωστὴ ἡ περίπτωσις τῆς Δορκάδος. Ἐπέστρεψεν ἡ ζωὴ εἰς τὸ νεκρὸν σῶμα τῆς κατόπιν θερμῆς προσευχῆς τοῦ Πέτρου. Ὁ Χριστὸς εἶχε δώσει τοιαύτην ἐντολήν εἰς τοὺς μαθητάς Του δι' ὃ καὶ οὐδὲν τὸ παράδοξον. «Πορευόμενοι... νεκροὺς ἐγεί-

ρετε». Ἐπομένως ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὴν ἀποστολήν καὶ τὴν δύναμιν νὰ θαυματουργῇ.

Προϋποθέσεις τῆς θεραπείας εἶναι ἡ εἰλικρινὴς πίστις τοῦ ἀσθενοῦς. Ὁ Χριστὸς πρῶτος ὠμίλησε διὰ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς πίστεως εἰς περιπτώσεις ἀσθενῶν ἐπιθυμούντων θεραπείαν. «Ὑπάγε καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ», διηγεῖται ὁ Ματθαῖος διὰ τὸν ἑκατόνταρχον. Δύο τυφλοὶ ἐξαιτούμενοι τὴν ὁρασίν των ἀπὸ τὸν Κύριον δέχονται τὴν ἐρώτησιν: «Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;» Ὁ αὐτὸς ὁρος πρὸς ἱασίν ἰσχύει καὶ διὰ τὴν θαυματουργικὴν ἐπενέργειαν καὶ ἀποτελεσματικότητα τῆς Ἐκκλησίας. «Πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψετε», βεβαιώνει ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν Του.

Πίστις ἐκ μέρους τοῦ ἀσθενοῦς, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, προσευχὴ καὶ ἐπίθεσις χειρῶν ἢ χρῆσις δι' ἐλαίου ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τὰ στοιχεῖα τοῦ θαυματουργεῖν καὶ θεραπεύεσθαι. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐθεράπευσε τὸν πάτερὰ τοῦ Ποπλίου εἰς τὴν Μάλταν, «πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἰάσατο αὐτόν». Τὴν αὐτὴν τακτικὴν ἠκολούθει ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία καθόλου ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἐπιστολήν τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου. «Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτόν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου». Ἀλλὰ ἡ θρησκευτικὴ πρᾶξις θὰ μείνῃ κενὸς τύπος καὶ ἀνενέργητος, ἐὰν ἡ ἐπιθυμία τῆς θεραπείας δὲν συνοδεύεται μετὰ ἀμετάβλητον καὶ θερμὴν πίστιν. Διὰ τοῦτο ὁ Ἰακώβος συνιστᾷ: «Αἰτήτω δὲ ἐν πίστει μηδὲν διακρινόμενος». Τότε «ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος». Ἐπὶ πλέον ἡ πίστις τοῦ ἀσθενοῦς δεόν νὰ ὑποστηρίζεται καὶ νὰ ἐνισχύεται ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ τελεουργικοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας, πίστιν εἰς τὸ δυνατόν τῆς ἰάσεως μέσῳ αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐκκλησίας.

4. Αἱ Μαρτυρίαι καὶ ἡ Γνώμη τῶν Πατέρων

Αἱ μαρτυρίαι τῶν Πατέρων, Διδασκάλων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων τῶν πέντε ἢ ἕξ πρώτων αἰώνων ἀφθονοῦν. Τόσον αὐτοὶ τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων ὅσον καὶ οἱ τῶν μεταγενεστέρων ὁμολογοῦν θαύματα καὶ ἰάσεις γενομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ πολυειδῶν νόσων καὶ παθήσεων. Ἡ παροῦσα ἐργασία θὰ ἐπεξετείνετο πέραν τῆς μορφῆς καὶ τῶν ὁρίων ἑνὸς πρακτικοῦ ἄρθρου, ἐὰν ἀναφέραμεν μαρτυρίας πολλῶν Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν συγ-

γραφέων. Ὡς ἐκ τούτου θὰ περιορισθῶμεν εἰς ὀλίγας ἀλλὰ ἀντιπροσωπευτικὰς τινὰς μαρτυρίας τῶν πέντε πρώτων αἰώνων.

Ὁ φιλόσοφος καὶ μάρτυς Ἰουστίνος γράφει εἰς τὴν δευτέραν ἀπολογία του περὶ θεραπείας δαιμονιοπλήκτων ὄχι ἀπὸ ἐπισκόπους ἢ κληρικούς γενικῶς, ἀλλὰ δι' ἀπλῶν πιστῶν Χριστιανῶν: «Δαιμονιοπλήκτους γὰρ πολλοὺς κατὰ πάντα τὸν κόσμον καὶ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ πόλει πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἀνθρώπων τῶν Χριστιανῶν, ἐπορκίζοντες κατὰ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ... ἰάσαντο καὶ ἔτι νῦν ἰῶνται, καταργοῦντες καὶ ἐκδιώκοντες τοὺς κατέχοντας τοὺς ἀνθρώπους δαίμονας».

Ὅτι ἐλέχθη ἀνωτέρω περὶ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ὡς συστατικὸν ἐν τῇ τελευτῇ τῆς θεραπείας ἐπιβεβαιούται καὶ ἀπὸ τὸν ἅγιον Εἰρηναῖον, ὅστις γράφει εἰς τὴν συγγραφὴν του «Ἐλεγχος τῆς Ψευδωνύμου Γνώσεως», ὅτι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν οἱ ἀληθεῖς μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ἔχουν διάφορα χαρίσματα, ἐν οἷς «ἄλλοι ... τοὺς κάμνοντας διὰ τῆς τῶν χειρῶν ἐπιθέσεως ἰῶνται καὶ ὑγιεῖς ἀποκαθιστάσιν».

Ὅπως διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ οἱ Ἀπόστολοι ἐγίνοντο θεραπευτικὰ ὄργανα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, οὕτως καὶ εἰς μεταγενεστέρους χρόνους ὁ Θεὸς ἦτο ἡ πηγὴ τῆς ἰάσεως, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία ἢ ὁ τελετουργὸς αὐτῆς καὶ χαρισματοῦχος τὸ μέσον τῆς θεραπείας. Ὁ ἅγιος Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς γράφει ὅτι, «αἱ θεραπείαι ... δι' ἀνθρώπων ἐνεργοῦντος τοῦ Θεοῦ ἐπιτελεῖται· ὁ γὰρ Θεὸς δι' ἀνθρώπων τὴν δύναμιν ἐπιδείκνυται». Ὁ μετὰ τοῦτον πολὺς Ὠριγένης λέγει ὅτι, «ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ οἱ μετὰ διαθέσεως ὑγιοὺς καὶ πεπιστευκυίας ἐποιοῦν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων χωρισθῆναι τοὺς δαίμονας».

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω οἱ Τερτυλλιανός, Μινούκιος Φηλίξ, Κυπριανός, Κύριλλος Ἱεροσολύμων, Μέγας Ἀθανάσιος, Γρηγόριος Ναζιανζηνός, Θεόδωρος Μομψουεστίας καὶ ἄλλοι, ἀναφέρουν θεραπείας καὶ ἐξορκισμοὺς δαιμονίων ἀπὸ ἀσθενεῖς γενομένων διὰ τῶν προσευχῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός ἀναφέρει, ὅτι ὁ ἴδιος, ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, ἐτέλεσε θαύματα. Καὶ ὁ Θεόδωρος Μομψουεστίας γράφει, ὅτι «πολλοὶ ἐθνικοὶ μεταξὺ ἡμῶν θεραπεύονται ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ οἰανδήποτε ἀσθένειαν καὶ ἂν κατέχωνται». Ὁργανον πολλῶν ἰάσεων εἶχε γίνεαι καὶ ὁ Συμεὼν Στυλῖτης, ζήσας περὶ τὰ τέλη τοῦ πέμπτου αἰῶνος, ὡς ἀναφέρει ὁ βιογράφος του Κοσμᾶς ὁ Σύριος.

Πλὴν τῶν μαρτυριῶν τῶν Πατέρων ὑπάρχει καὶ ὁ κανὼν τῆς ἐν Λαοδικεῖᾳ Συνόδου, ὅστις ἐξυπονοεῖ χρῆσιν ἱαματικῆς ἀκολουθίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ ἑνάτος κανὼν τῆς Συνόδου αὐτῆς λέγει: «Περὶ τοῦ μὴ συγχωρεῖν εἰς τὰ κοιμητήρια ... τῶν αἰρετικῶν ... εὐχῆς ἢ θεραπείας ἕνεκα». Ἀναφερόμενος ὁ κανὼν εἰς «θεραπείας» ἔχει ὑπ' ὄψιν θεραπείας ἀσθενῶν, ὡς σχολιάζει ὁ Ζωναράς. Εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι ὁ

ὡς ἄνω κανὼν ἐξυπακούει ὅτι ἡ θεραπευτικὴ ιδιότης δὲν ἦτο προνόμιον ἀποκλειστικὸν τῆς ἀληθοῦς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἦτο ἐν χρήσει καὶ παρὰ τοῖς αἰρετικοῖς.

Συμπέρασμα

Ἐκ τῆς πενιχρᾶς αὐτῆς προβολῆς τῶν μαρτυριῶν τῆς Καινῆς Διαθήκης, τῆς πράξεως τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, καὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων καθίσταται φανερόν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει κληρονομήσει μίαν ἀναγκαίαν, λίαν ὠφέλιμον καὶ πάντοτε ἐπικαίρον ιδιότητα καὶ ἀποστολήν. Τὸ Μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου ἐν τῇ πράξει τῆς Ἐκκλησίας μας σήμερον μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν ὑπέροχον αὐτὴν ἱκανότητα καὶ προνομιούχον ἔργον τῆς συγχρόνου Ἐκκλησίας. Εὐλογον λοιπόν, ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐντείνωμεν τὰς προσπάθειάς μας, ὥστε διὰ τῆς κατηχήσεως καὶ διδασχῆς νὰ ἀναβιώσῃ τὸ θεραπευτικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας. Χωρὶς νὰ ὑποτιμῶμεν τὴν συμβολὴν καὶ χρησιμότητα τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, ὀφείλομεν οἱ πιστοὶ νὰ καταφεύγωμεν τακτικώτερον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δι' ἱαματικὴν βοήθειαν καὶ συναντίληψιν.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι μουσεῖον ἁγίων ἢ στάδιον ἀθλητῶν ἀδιαβλήτου ὑγείας, ἀλλὰ μᾶλλον νοσοκομεῖον ἀρρώστων ψυχῶν καὶ ἀσθενῶν, φθαρτῶν σωμάτων. Εἶναι ὅμως ἐπὶ πλέον καὶ πηγὴ πάσης ὑγείας καὶ θεραπευτήριον διὰ πᾶσαν νόσον καὶ κακοδαιμονίαν. Δι' ὃ καὶ ἐναπόκειται εἰς τοὺς πιστοὺς νὰ καταφεύγουν εἰς τοὺς κόλπους καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν της διὰ θεραπείαν ψυχῆς ἀλλὰ καὶ σώματος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 304ης σελίδος)

δόντια τῶν τροχῶν τῆς Κρατικῆς μηχανῆς, ἀλλὰ τὸ σύστημα ἐκεῖνο, ποὺ παρέχει περισσοτέρας εὐκαιρίας καὶ δυνατότητας καλλιτέρας καὶ δικαιότερας οἰκονομικῆς ἀμοιβῆς καὶ κοινωνικῆς ἐξελίξεως, θεωρεῖ δὲ τοὺς ἐργάτας ὡς ἀνθρωπίνους καὶ αὐτοὺς ὑπάρξεις, ἠθικὰς προσωπικότητας καὶ ὄχι “res” (πρᾶγμα), ὡς στυλοβάτας, τέλος, καὶ τὴν σπονδυλικὴν στήλην ὁλοκλήρου τοῦ Κρατικοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ Σώματος, οἷον ἐν τῇ πραγματικότητι εἶναι οὗτοι.

Εὐχάριστον δὲ καὶ λίαν παρήγορον, ἀπ' αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς πλευρᾶς, τυγχάνει τὸ γεγονὸς τῆς ἐσχάτως παρατηρουμένης σημαντικῆς ἐν τῷ ζητήματι τῶν ἐργατῶν ἀλληλοβοηθείας καὶ συνεργασίας μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἐν Ἑλλάδι, καὶ τῆς ἀρξαμένης σοβαρᾶς ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν δύναται παρὰ νὰ κινήσῃ τὴν εὐσεβῇ γλῶσσαν κάθε Ἑλληνορθόδοξου, ἐγγὺς ἢ μακρὰν τῆς φιλάτης γενετείρας του εὐρισκομένου, εἰς δοξολογίαν μὲν τοῦ Πανυμνήτου Ὀνόματος τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν νέαν ταύτην πρόοδον, εἰς ὀλόθερμον δὲ εὐχὴν ὅπως καὶ ἄλλα φλέγοντα ζητήματα τύχωσι τῆς αὐτῆς προσοχῆς καὶ ἀρμονικῆς συνεργασίας ἐκ μέρους Ἐκκλησίας καὶ Κράτους, Κράτους καὶ Ἐκκλησίας.

ΤΙ ΜΑΣ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ ΤΑ ΙΕΡΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ -- IV

Υπό τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
Brookline, Mass.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Ἐπιστροφή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Τὸ μεγαλύτερον ὅμως θαῦμα ποὺ ἐγένετο κατὰ τὸν διωγμὸν αὐτὸν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐπιστροφή τοῦ Ἀπ. Παύλου. Ἡ θαυμαστὴ μεταβολὴ τοῦ Παύλου ἀποτελεῖ ὄντως μίαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς Θείας καταγωγῆς τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας. Τὸ ἕνατον κεφάλαιον τῶν Πράξεων μᾶς περιγράφει δραματικῶς τὸ δράμα πρὸ τῆς Δαμασκοῦ. Τὸν εὐσεβῆ, μορφωμένον ἀλλὰ φανατικὸν Ἰουδαῖον Σαῦλον τὸν συναντᾷ προσωπικῶς ὁ Χριστός. Ὁ φοβερός διώκτης ἀναγνωρίζει τὴν δόξαν τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ. Ἀπὸ διώκτης γίνεται δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, γίνεται ὁ πλέον ἔνθερμος κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ ἐκλεκτὸν σκεῦος δι' οὗ θὰ μεταφερθῇ ὁ θησαυρὸς τῆς Χριστιανικῆς Ἀληθείας εἰς πάντα τὰ Ἔθνη.

Ἀπὸ τὸ 12ον κεφάλαιον καὶ ἐξῆς αἱ Πράξεις ἀναφέρονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἀπ. Παύλου. Εἰς κάθε κίνησιν ὅμως τοῦ Παύλου βλέπομεν σαφῶς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Εἰς κάθε λόγον τοῦ Ἀποστόλου βλέπομεν ὁμιλοῦντα αὐτὸν τὸν Χριστόν, διότι ὁ Παῦλος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιστροφῆς δὲν ζῇ παρὰ μόνον διὰ τὸν Χριστόν καὶ ὁ Χριστὸς ζῇ ἐν αὐτῷ.

Μορφωμένος ὁ Παῦλος δυνατὰ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ γνωρίζων τὸν ἄνθρωπον καθ' ὅλον τὸ βάθος τῶν ὑψηλῶν του κατευθύνσεων ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλας τὰς ἀδυναμίας του, ἐνεθάρρυνεν εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ Σωτηρίας ὅσον οὐδεὶς ἄλλος πρὸ αὐτοῦ. Ἀνεγνωρίσθη ὡς κορυφαῖος μαζὺ μὲ τὸν Πέτρον, καὶ ἐκράτησε δι' ἑαυτὸν τὸ προνόμιον ὡς ὁ κύριος Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν. Ἐθεωρήθη ὡς «ὁ πρῶτος μετὰ τὸν Ἐνα (Χριστόν), ἢ ὡς ὁ πρῶτος ἐν τῷ Ἐνὶ» (Deismann).

Μία μελέτη τῶν κεφ. 13-28 τῶν Πράξεων θὰ μᾶς φέρῃ πλησιέστερον εἰς τὴν μεγάλην μορφήν τοῦ Παύλου. Ἡ μᾶλλον θὰ μᾶς δείξῃ πῶς ὁ Θεὸς ἐργάζεται τὴν Σωτηρίαν διὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ Αὐτοῦ σκεύους, διότι ὁ Ἀπόστολος δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνας πρεσβευτὴς τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ, καλῶν τὸν κόσμον νὰ δεχθῇ τὴν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ προσφερομένην σωτηρίαν. «Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ. . . Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ».

Τὸ μέγα Ἱεραποστολικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπέρασαν ἔτη ἀρκετὰ ἀπὸ τῆς θαυμαστῆς ἐπιστροφῆς

τοῦ Παύλου μέχρις οὗ ἀναλάβῃ ἐπισήμως τὸ συστηματικὸν αὐτοῦ ἔργον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ 43 μ.Χ. (Πρξ. 11, 25). Δέκα περίπου ἔτη, ἔτη προπαρασκευῆς ἀναλόγου πρὸς τὸ ὑψηλὸν ὑπουργήμα ποὺ τοῦ εἶχεν ἀνατεθῇ. Μελέτη, προσευχή, ἐκστάσεις, ἀποκαλύψεις προηγήθησαν τοῦ μεγάλου Ἱεραποστολικοῦ ἔργου, ὅπερ ἀρχίζει ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὸ 44 μ.Χ.

Ἡ ὅλη Ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχείας — τὸ δεύτερον Χριστιανικὸν κέντρον — κατόπιν προσευχῆς καὶ νηστείας καὶ τῇ ὑποδείξει τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἀναθέτει εἰς τοὺς Βαρνάβαν καὶ Παῦλον τὸ ἱερώτατον ἔργον τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὰ Ἔθνη. Ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ πρώτη γνωστὴ χειροτονία τῶν ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου. Τὴν ἔκτασιν τοῦ ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς ἴσως οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ, ἐκτὸς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τὸ ὁποῖον πρωτοστατεῖ εἰς τὸ ἔργον.

«Ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος» οἱ Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διήλθον τὴν Συρίαν, τὴν Κύπρον καὶ τὰ Νοτιοανατολικά μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐκήρυξαν παντοῦ τὸ Εὐαγγέλιον, πρῶτον εἰς τοὺς Ἰουδαίους τῶν τόπων ἐκείνων καὶ ἔπειτα εἰς τοὺς Ἑθνικούς. Ἰδρυσαν παντοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἐχειροτόνησαν ἱερεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνέθεσαν τὴν διαποίμανσιν τῶν πιστῶν (κεφ. 13-14).

Ἡ Ἀποστολικὴ Σύνοδος. Ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ Ἰουδαϊκῆς ἐγίνε παγκόσμιος. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου. Εἰς τὸ σημεῖον ὅμως αὐτὸ παρουσιάσθη καὶ τὸ μεγαλύτερον πρόβλημα ποὺ εἶχε ν' ἀντιμετωπίσῃ ἡ Πρώτη Ἐκκλησία. Οἱ ἐξ Ἰουδαίων Χριστιανοὶ ἐπίστευον ὅτι οἱ εἰδωλολάτραι διὰ νὰ γίνουν Χριστιανοὶ ἔπρεπε πρῶτον νὰ γίνουν Ἰουδαῖοι, νὰ τηροῦν πάσας τὰς Ἰουδαϊκὰς παραδόσεις. Οἱ Ἕλληνες ὅμως δὲν ἐδέχοντο τὰς Ἰουδαϊκὰς διατάξεις καὶ ἰδίως τὴν Περιτομήν. Τοιοῦτοτρόπως ἐδημιουργήθη σχίσμα μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν ὡς πιστὸς Ἰουδαῖος, ἀλλὰ κυρίως ὡς κήρυξ Χριστοῦ, ἐμελέτησε τὸ πρόβλημα καθ' ὅλον τὸ πλάτος καὶ βάθος του καὶ μὲ ὅλας τὰς συνεπειάς του διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ Εὐαγγελίου. Εἶδε πόσον οἱ Ἰουδαῖκοι τύποι καὶ ἰδίως ἡ περιτομή ἐμποδίζουν τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Συνεζήτησε τὸ πρόβλημα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείας. Κατ' ἰδιαίτεράν «ἀποκάλυψιν (Γαλ. 2, Πρξ. 15) ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ συζητηθῇ τὸ πρόβλημα πρὸ τῆς ὅλης Ἐκκλησίας καὶ ἐν Πνεύ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 318ην σελίδα)

ORTHODOXY AND HELLENISM

ARCHBISHOP IAKOVOS, who left for Europe on August 31 to recuperate from his operation of August 12 for the removal of gall stones, was due to return to the Archdiocese around the first of October. After resting in Zurich, Switzerland, for two weeks, His Eminence went to Istanbul, by way of Athens, to pay his respects to His Holiness Athenagoras I, the Ecumenical Patriarch. Undoubtedly, Archbishop Iakovos will return with words of counsel and advice from the Ecumenical Patriarch to our Greek Orthodox Christians of America, and these will be reported in the next issue of *The Orthodox Observer*.

* * *

The first American showing of "Greek Costumes and Embroideries" from the Benaki Museum in Athens will take place at French and Company, 978 Madison Avenue, at 76th Street, from October 14 to 31. The hours will be 10:00 A.M. to 5:00 P.M. Monday through Saturday. The admission will be one dollar for adults and fifty cents for school children.

This major loan exhibition was arranged by the Smithsonian Institution Traveling Exhibition Service and the American tour will be sponsored by Queen Frederika of Greece and the Royal Greek Embassy in Washington.

The exhibition will include 22 rare and beautiful costumes complete with accessories such as jewelry, belts, scarves, hats, and shoes; embroideries from various Greek provinces and islands, elaborate bedspreads, pillow covers, towels, coats, jackets, blouses, and numerous household objects.

The collection reveals the great skill, artistry, and originality of the anonymous 18th and 19th century Greek craftsmen in branches of art that are a part of the national heritage of Greece, going back many centuries, linking together the classical and the Christian concepts, and having elements that are of great value in the creation of new forms.

After its initial presentation in New York, the exhibition will travel to the Baltimore Museum of Art. The Los Angeles County Museum and the De Young Museum in San Francisco, among others, will also be included in the tour. Selections for this traveling exhibition have been made by Mr. Manolis Chatzidakis, Director of the Benaki Museum. Curator Mrs. Sophia Tournaki has come to the United States, as a guest of the State Department, to assist with the installations.

All our Greek American Christians are urged to see this most unusual and interesting exhibition with their families.

* * *

We mentioned in this department last month that the Jay Hambidge Art Foundation of Rabun Gap, Georgia, held a classical Greek symposium during the month of August, in which eminent classical scholars and practitioners participated, including Vassos Kanellos, the celebrated Dramatic Dancer of Greece, who explained and enacted the "Living Traditions of Greece Today and Their Relation to Homer and Thespis."

The Jay Hambidge Art Foundation has announced plans to devote all its natural facilities and resources to establishing a School and Center for the study of Classic Greek Culture — its marvelous Language, Literature, Art, and Art principles, its Philosophy, History and related influences. The simple life of Agriculture and the practice of the Handicrafts in beautiful natural surroundings, will be carried on as a necessary source and background for the development of the School.

The Jay Hambidge Art Foundation explains the need for such a School to serve our present day civilization in the following words:

"There is a vital need in our education today to restore our faith in a divine Law that governs life which is 'beyond arbitrary human whims.' To become fully aware of it, we need to bring our living closer to Nature and our culture to the Greek, which first inspired the creation of our own Democracy. Though misnamed 'Pagan,' it has within it all the qualitative values of spirituality, beauty and morality. It has gradually been abandoned in our educational systems, which largely accounts for the lowering of their standards. What general knowledge there is of it today, is very superficial. It is a source so rich and so all encompassing that it has scarcely been touched. Study of it will reveal much."

* * *

Following the decision to produce and display in the world markets carpets of Greek design and manufacture, a competition was organized by the Greek Government among painters, engravers, decorators, architects and artists in general, for the drawing of designs of purely Greek character. It is expected that the new carpets of Greek manufacture and design will command attention and interest in the world market.

* * *

Greece and Canada will be linked with a new liner of the "Greek Line." The liner is scheduled to begin its regular schedule on October 13, in parallel with the "Olympia" which connects Greece and the U.S.A. The

(Continued on page 310)

The World Council of Churches in Rhodes -- III

IN the past two issues of *The Orthodox Observer* we have dealt with the leading events of the Central Committee Meeting of the World Council of Churches which took place on the Greek Island of Rhodes from August 19 to 27 — the first time that this annual gathering took place on terrain in which the Greek Orthodox Church is the predominantly religious body, and which is also within the jurisdiction of the Ecclesiastical Patriarchate of Constantinople.

In this issue we will quote from important pronouncements read on behalf of His Holiness, Athenagoras I, the Ecumenical Patriarch, on important subjects which were discussed at this meeting, which was a most successful conference and one which resulted in the most beneficial publicity for our Church.

One of the most important topics considered in Rhodes was the proposed merger between the International Missionary Council and the World Council of Churches. Again, at the Central Committee Meeting, the Orthodox representatives opposed this union. Metropolitan James of Philadelphia, representing the Ecumenical Patriarchate, urged the World Council of Churches to remain what it is, a Council of Churches. The statement of the Patriarchate stressed the following four points against the proposed merger:

1. Since the International Missionary Council has an avowed missionary function and is only partly an ecclesiastical organization which engages in active proselytizing, its union with the World Council of Churches may result in an organization of missionary groups rather than a Council of Cooperating Churches.

2. The suggested merger is not reconcilable with the Constitution of the World Council of Churches which states that its members should be composed only of the established Churches and Denominations.

3. If the International Missionary Council and the World Council of Churches are united and if missionary aims become paramount in the new organization, then the basic ecclesiastical criteria of the new body will inevitably undergo a change, compelling perhaps all its members to assume missionary and proselytizing activities within themselves and among each other.

4. Consistent with the foregoing, our Church will not agree to the proposed merger unless it is clearly understood that

- a. The purpose and intent of the World Council of Churches will not be weakened thereby.
- b. That the missions resulting from the proposed merger be church missions in the true sense of the word and not independent missionary entities.
- c. That these missions and the missionary activities will be concerned only with converting non-Christians to Christianity and will not engage in proselytizing activities among already established Christian denominations.

In this connection also, His Holiness sent the following statement to Rhodes on the True Mission and Witness of the Church as contrasted to proselytizing:

"It has always been the position of our Church that missionary activities should be directed towards non-Christians. This is the stand which our Church has always taken and which it takes today — in order to bring Christ and His Gospel to those who have not yet heard and who have not yet believed, and not to engage in competition with already established Christian groups for the purpose of pursuing proselytizing activities designed to gain converts for their own denominations.

"Thus we strongly believe and assert that to bear witness to one's evangelistic mission does not justify intrusion into missionary fields that have been already cultivated by those who had previously spread the word of Christ and in which Christians had already been baptized in the name of the Holy Trinity."

On Religious Liberty the Ecumenical Patriarch expressed himself as follows:

"The Greek Orthodox Church, which from its inception was, and is today, a democratic body, is in full accord with the exercise of unqualified religious liberty and has been a staunch exponent thereof wherever it has existed.

"However, the Ecumenical Patriarchate strongly feels that a distinction should be made between religious freedom and liberty which is guaranteed by Constitutional decree and by common practice, and certain activities of an ecclesiastical nature designed to influence and persuade those towards whom they are directed to worship in a way different than the established Christian beliefs and tenets of their fathers. Such activities which may be openly, or more

subtly, suggestive of proselytizing, do not fall, we strongly believe, within the realm of religious freedom.

"In accordance with this thought, the Greek Orthodox Church, which has traditionally been a great missionary Church, has always held the view from its beginning to the present time, that its missionary activities should be directed only towards the conversion of non-Christians to the eternal truths of Christianity, and not towards the subversion of an already established Christian denomination into espousing the beliefs and tenets of another Christian denomination, which too often uses material inducements to gain its ends.

"We believe such recourses would be contrary to the basic spirit of Christianity as exemplified by the words and deeds of our Founder and Saviour, the Lord Jesus Christ, and His faithful disciples and followers."

Finally, on the subject of Christian Unity, about which so much has been written and said of late, Athenagoras I again defined the stand of Orthodoxy as follows:

"Orthodoxy, being true to her history and tradition and compelled by the consciousness of her God-ordained task, is present and intends to be present and participate actively in all ecumenical conversations as long as their aim is to restore the disrupted unity of Christendom. Orthodoxy's principal aim in participating in the ecumenical movement is to make her own contribution to the sacred cause of bringing divided Christians together, and also to make known and impart to member churches of the World Council of Churches 'the riches of her faith, worship, and order, and of her spiritual and ascetic life and experience.'"

On the question of an Ecumenical Council, His Holiness again reiterated that:

"The ecumenical movement creates no problems whatsoever for Orthodoxy. On the contrary, it creates a new atmosphere, favoring so far the hope for a fresh approach and study of the problem of 'church unity.'"

"To be effective, such a new approach must be based on changes in the nature of the ecumenical movement itself, which in order to be universally understood must be brought down from the level of the people. From the complex terminology used by theologians to the language understood by the faithful. From the pulpit to the pew of the believer. From the pages of ecumenical literature to the lips

of the readers. Before our movement can become truly ecumenical it must not only be presented objectively but understood subjectively. In order to achieve this, however, we must make every effort to bring together the faithful of our member churches so that they may really know each other.

"We wish to make it plain that in reference to any proposals for an Ecumenical Council, howsoever initiated, we adhere to the belief that no Synod can be called ecumenical unless it is truly ecumenical, that is unless it is pan-Christian. And we also wish to state that if the Orthodox Church is invited to any such proposed Ecumenical Council, it will be represented only if the entire Christian world is invited to send representatives. We believe, too, that the minimum representation of the other churches should be their collective representation through the World Council of Churches, which for years has had a sacred concern with ecumenity.

"We are fully aware of the existing difficulties, but we most earnestly adhere to the solemn obligation to pray that our faith may be so strengthened as to remove all such difficulties. It is in this hope and prayer and in this deep conviction that the Orthodox Church participates in the ecumenical movement."

ORTHODOXY AND HELLENISM

(Continued from page 308)

new ship is the liner "New York," under Greek flag. It is the historic "Nea Hellas" liner, the vessel which inaugurated the first regular sailing from Piraeus to the U.S.A. and vice versa. "Nea Hellas" achieved lasting fame following her participation in the Allied convoys during World War II. The Mayor of New York launched the vessel with the new name "New York." It will be the first Greek liner to sail up the newly-opened St. Lawrence Seaway to reach the center of Canada. The "New York" sailed into Piraeus on October 5 and departed immediately for Odessa with American tourists on board. The Greek Line vessel returned to Piraeus on October 10, and on October 13 it left for Canada on its regular voyage with stops at Palermo, Naples and Genoa. Its next sailing from Greece to Canada has been scheduled for Nov. 16.

* * *

Two celebrities from Hollywood, actor and playwright Peter Ustinov, and actor Henry Fonda, arrived in Athens last month. The two American artists have embarked on a cruise of the Aegean Sea Islands, to select the best spots for location shootings of a film they plan to produce in Greece in the near future.

Archbishop Iakovos Reveals that Partial Church Unity is Barred by The Ecumenical Patriarchate

During the Meeting of the Central Committee of the World Council of Churches in Rhodes last August, a Reuters Report prematurely announced that Orthodox leaders had accepted the invitation of two Catholic priests who were in Rhodes as observers (the Roman Catholic Church is not a member of the World Council of Churches) for Greek Orthodox and Roman Catholic churchmen to meet in Rhodes in 1960 to study the prospects of reunion between the two Churches. The report was later denied by both Orthodox and Catholic official sources. This situation was further clarified in an interview by Archbishop Iakovos in Geneva on September 28, the day before he returned to the United States, after he had visited the Ecumenical Patriarch.

We give here the account of the interview as it was reported by the Religious News Service in New York, on September 29.

ARCHBISHOP IAKOVOS, head of the Greek Orthodox Archdiocese of North and South America, said here that "officially" the Ecumenical Patriarchate in Istanbul "knows nothing" about reported plans for discussions in Italy next year between Roman Catholic and Orthodox representatives.

At the same time, he announced in an interview that the Ecumenical Patriarchate will establish an Ecumenical Study Center for Christian Unity discussions on Rhodes next year that will operate during July, August and September.

The Orthodox prelate, who was recently elected a president of the World Council of Churches at a meeting of the Council's Central Committee in Rhodes, recalled a Vatican Radio broadcast early in September which said that ten representatives of the Catholic Church and an equal number from the Orthodox Churches would convene in Venice for "theological discussions of interest to both Churches."

However, declaring that he was speaking officially for the Ecumenical Patriarchate, Archbishop Iakovos said it had given no authorization for any conversations between Orthodox and Catholic representatives.

Nor, he added, did the Ecumenical Patriarchate give any authorization for unscheduled conversations which took place at the Rhodes meeting between a group of Orthodox delegates and two Catholic priest-journalists who attended the sessions as observers.

"The Patriarchate," he said, "has no official knowledge of such talks and ignores the fact that they took place."

Reverting to the reported plans for Orthodox-Catholic discussions at Venice, he said that "no representatives have been named and there has been no official communication between the Patriarchate and the Vatican concerning such conversations. Officially, the Patriarchate knows nothing about plans announced by the Vatican Radio for conversations with Orthodox representatives in Venice next year."

Archbishop Iakovos said the Orthodox Church will "never participate in any conversation with the Roman Catholic Church which does not have as its eventual aim the inclusion of Protestants."

He stressed that the Ecumenical Patriarchate would not consider the possibility of meeting with Catholic representatives until it receives an official overture from the Vatican.

"And when that is done," he added, "the Patriarchate will make the decision as to when and where the meeting will be held."

The Archbishop asserted that the ecumenical movement is not a movement between Protestant and Orthodox or between Orthodox and Roman Catholics, but a move toward the unity of all Christians.

"We are not interested," he said, "in the restoration of the unity broken by division with Rome, but in the unity of the Body of Christ. Unity can never be materialized if the Roman Catholic Church says, 'Come to Me.' It must recognize that it must also come to us or (any agreement) would represent submission on our part. We must meet in the humbleness of love and understanding of what our role in the world is. When Rome approaches us in this way, it will mean that it has decided to talk to us on this level."

Archbishop Iakovos remarked that "it is this attitude achieved in conversations with representatives of the World Council of Churches that makes us feel so free in talking with them."

The prelate said that during two weeks of July, the study center on Rhodes will devote itself to "pan-Orthodox" consultations between representatives of the Orthodox Churches. During the remaining weeks, he added, discussions will take place between representatives of the Orthodox and Protestant communions and also with Roman Catholics "if they desire to attend."

Archbishop Iakovos said the initial enrollment at the center was expected to be between 40 and 60. He ob-

(Continued on page 318)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τηλεγράφημα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Πατριάρχου

Ἐξ ἀφορμῆς δημοσιεύσεως ἐκ μέ-
ρους Ἑλληνοαμερικανικῶν τινῶν ἐ-
φημερίδων ἀνακριβῶν πληροφοριῶν
περὶ δ ἡ θ ε ν διαφορᾶς ἀπόψεων
μεταξὺ τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀ-
θηναγόρου καὶ τῆς Α. Σεβασμιότη-
τος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς
κ. κ. Ἰακώβου, ἐπὶ ὠρισμένων ἐκ-
κλησιαστικῆς φύσεως ζητημάτων, ἡ
Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης
ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Φανάριον, 15 Σεπτ. 1959

Ἐπίσκοπον Νύσσης Γερμανὸν
Ἰ. Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς
Νέαν Ὑόρκην.

Προτρεπόμεθα δημοσιεύσῃτε εἰς
τὸν ὁμογενῆ τύπον τὸ κάτωθι ἀνα-
κοινωθέν: Κατάπληκτοι ἐπληροφο-
ρήθημεν δημοσιεύματα περὶ διαφω-
νίας Πατριάρχου μετὰ προσφιλῶς
Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Ἰακώ-
βου. Οὐ μόνον τοιοῦτον δὲν παρου-
σιάσθη οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον, ἀλλ' ὅ-
λως ἀντιθέτως πλήρης ἀγαστὴ καὶ
ἀκλόνητος συνεργασία ὑπάρχει με-
ταξὺ ἡμῶν προσωπικῶς καὶ προ-
γράμματος καὶ ἔργου Ἀρχιεπισκό-
που Ἀμερικῆς.

† Πατριάρχης Ἀθηναγόρας

Ἡ Τελετὴ τῆς Ἰνδίκτου

Τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου, πρώτη τοῦ
Ἑκκλησιαστικοῦ Ἔτους, ἐτελέσθη
μετὰ πολλῆς ἐπιβλητικότητος καὶ
βυζαντινῆς ἀρχαιοπρεπείας ἐν τῷ
Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ἡ Τε-
λετὴ τῆς Ἰνδίκτου, χοροστατοῦντος
τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου μετὰ
πάντων τῶν ἐνδημούντων Ἀγίων
Ἀρχιερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριαρχείου, μεθ' ὃ ὑπεγράφη ἡ Πρά-
ξις τῆς δεκάτης τρίτης (ΙΓ') Ἰνδι-
κτιῶνος.

Ἀπονομὴ Ὁφικίου εἰς τὸν Κον Πῶλ Δήμον

Ὁ κ. Πῶλ Δήμος, Μόνιμον Μέλος
τοῦ Ἐντιμ. Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς
Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, τῇ



Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηνα-
γόρας μετὰ τοῦ Ἐντιμολ. Ἀρχοντος Μεγάλου Δικαιοφύλακος τῆς Μεγά-
λης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Πῶλ Δήμου, ἐν μέσῳ τῶν Κληρικῶν τῆς
Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, μεταδίδοντες εἰς τὸν Πάνσεπτον Πατριαρχικὸν
Ναὸν διὰ τὴν προχέρισιν τοῦ ἐπαξίως ὡς ἄνω τιμηθέντος κ. Πῶλ Δήμου.

18ῃ Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐπεσκέφθη καὶ
πάλιν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
καὶ ὑπέβαλε τὰ σέβη αὐτοῦ τῇ Αὐτοῦ
Θείᾳ Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ
Πατριάρχῃ κ. κ. Ἀθηναγόρᾳ, γενό-
μενος δεκτὸς μετὰ πολλῆς ἐγκαρδι-
ότητος.

Προτάσει τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Πατρι-
άρχου, ἀπεφασίσθη Συνοδικῶς τῇ
18ῃ Αὐγούστου ἡ εἰς τὸν κ. Πῶλ
Δήμον ἀπονομὴ τοῦ Ὁφικίου τοῦ
Ἀρχοντος τοῦ Μεγάλου Δικαιοφύ-
λακος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-
κλησίας, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν ἀπὸ
ἐτῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ
πρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πα-
τριαρχεῖον.

Ἡ χειροθεσίᾳ τοῦ Ἐντιμ. κ. Πῶλ
Δήμου ἐγένετο τῇ 22ᾳ Αὐγούστου ἐν
τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ,
χοροστατήσαντος τοῦ Παναγιωτάτου
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, Ὅστις
προσεφώνησε τὸν Μ. Δικαιοφύλακα,
ὁδηγηθέντα πρὸ τοῦ Θρόνου, δια-
γράψας διὰ θερμῶν λόγων τὰς ὑπηρε-
σίας αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν
ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν
τοῦ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρ-
χεῖον, τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος ἐπισκέ-
πεται ἀπὸ ἐνδεκαετίας, καὶ τὴν ἀ-

γάπην τοῦ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον
Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. Ἰακώ-
βον. Μεθ' ὃ ὁ Πατριάρχης ἀνέγνω-
σεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν εἰδι-
κὴν εὐχὴν καὶ περιέβαλεν αὐτὸν δι'
εἰδικοῦ μανδύου, καθ' ὃν χρόνον οἱ
Πατριαρχικοὶ Χοροὶ ἔψαλλον τὸν
πολυχρονισμόν τοῦ Πατριάρχου.

Ὁ «Ὁρθόδοξος Παρατηρητὴς»
συγχαίρει θερμῶς τὸν Ἐντιμολογι-
ώτατον Ἀρχοντα Μέγαν Δικαιοφύ-
λακα τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-
κλησίας κ. Πῶλ Δήμον, διὰ τὴν
ἐπάξιον ἀπονομὴν εἰς αὐτὸν τοῦ τι-
μητικοῦ τούτου Πατριαρχικοῦ ὀφфи-
κίου.

Ἐπισκέπται Πατριαρχείου

Κατ' Αὐγουστον καὶ Σεπτέμβριον
ἐπεσκέφθησαν τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενι-
κὸν Πατριαρχεῖον καὶ ὑπέβαλον τὰ
σέβη των τῇ Αὐτοῦ Θειοτάτῃ Πανα-
γιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ
κ. κ. Ἀθηναγόρᾳ, γενόμενοι δεκτοὶ
παρ' Αὐτοῦ μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ
ἐγκαρδιότητος:

—Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερι-
κῆς κ. κ. Ἰακώβος.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρπάθου
καὶ Κάσου κ. Ἀπόστολος.

—Ο Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἑλαίας κ. Ἀθηναγόρας.

—Ο Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Θερμῶν (ἐν Βιέννῃ) κ. Χρυσόστομος.

—Ο Παπικὸς Ἀντιπρόσωπος ἐν Κωνσταντινουπόλει Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἰάκωβος Τέστα.

—Ο Αἰδес. Δρ. Φράγκλιν Κλάρκ Φράϋ, ὅστις προήδρευσε τοῦ ἐν Ρόδῳ Συνεδρίου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

—Ο Λόρδος Ἐπίσκοπος Τσέλμοφορδ Σεβ. Σέρερδ Ἀλλισον, Πρόεδρος τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἀντιπροσωπείας ἐν τῷ συνέλθοντι ἐν Ρόδῳ Παγκοσμίῳ Συμβουλίῳ Ἐκκλησιῶν.

—Πολλὰ ἄλλα μέλη διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν ἀντιπροσωπειῶν ἐν τῷ ἐν Ρόδῳ Συνεδρίῳ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

—Ο Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Εὐσέβιος Παπαστεφάνου, Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Μητροκλάιν.

—Ο Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἰωακείμ Γιαλούρης (Atlantic City, N. J.).

—Ο Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Αἰμιλιανὸς Τιμιάδης (Γενεύη).

—Πλείστοι ἄλλοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, ὁμογενεῖς καὶ ξένοι.



Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας Κος Κος ΙΕΖΕΚΙΗΛ

πολυεύθυνον Ἀρχιεπισκοπικόν του ἔργον.

Ἡ Ἐπαρχία Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας κατέστη οὕτω ἡ τρίτη κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐν τῷ Συστήματι τῶν Ἐπαρχιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ὁρόνου Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ 1η εἶναι ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Θυατείρων ἥτοι Ἐξαρχία Εὐρώπης Δυτικῆς καὶ Κεντρῶας, ἡ 2α εἶναι ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου ἥτοι Ἐξαρχία Ὠκεανῶν Ἀτλαντικοῦ τε καὶ Εἰρηνικοῦ, περιλαμβάουσα καὶ τὴν Ἰαπωνίαν, Κορέαν, Ἰνδίας, Κίναν κ.λ.π., καὶ ἡ 3η εἶναι ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας ἥτοι Ἐξαρχία πάσης Ὠκεανίας.

Τὸ δικαίωμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κυριαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχείου ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν «ἐν διασπορᾷ» ἔχουν παραχωρήσει καὶ κατοχυρώσει Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι. Διὰ τοῦτο αἱ Ἱεραὶ αὗται Ἀρχιεπισκοπαὶ τῶν «ἐν διασπορᾷ» (ἐξωτερικῶ) ὑπάρχοντα ὑπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχείου, τὸ ὁποῖον, ὡς «Μήτηρ Ἐκκλησία» περιβάλλει τὰς θυγατέρας Ἀρχιεπισκοπὰς διὰ μητρικῆς στοργῆς καὶ μερίμνης ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεως καὶ προαγωγῆς αὐτῶν καὶ τῶν Χριστιανῶν αὐτῶν.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἱμβροῦ καὶ Τενέδου

► Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱμβροῦ καὶ Τενέδου κ. κ. Μελίτωνος

ηὐλογήθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Ἱμβρῳ Νοσοκομείου τῆς Ἐπαρχίας τῇ 30ῇ Ἰουλίου ἐ. ἔ.

► Ὁ Ἐξοχ. Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας κ. Τζελάλ Μπαγιάρ, τῇ συνοδείᾳ πολλῶν ἀνωτέρων ἀξιωματούχων, ἐπεσκέφθη τῇ μὲν 27ῇ Ἰουλίου ἐ. ἔ. τὴν Τένεδον, τῇ δὲ ἐπαύριον 28ῇ τὴν Ἱμβρον, γενόμενος δεκτὸς παρὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων μετ' ἐκδηλώσεων σεβασμοῦ καὶ τιμῆς. Τὴν Α. Ἐξοχότητα προσεφώνησε καταλλήλως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὁ δὲ Ἐξοχ. Πρόεδρος συγκεκνημένος ἐξέφρασε θερμὰς εὐχαριστίας καὶ ἀπηύθυνε λίαν φιλόφρονας λόγους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Α.Μ. ὁ Πατριάρχης

Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. κ. Χριστοφόρος μετέβη τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον εἰς Ἀθήνας, ἔνθα παρέμεινεν ἐπὶ τινὰς ἑβδομάδας.

Ἱ. Μητρόπ. Εἰρηνουπόλεως

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εἰρηνουπόλεως κ. Νικόλαος ἐργάζεται πυρετωδῶς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἐπαρχίας του. Μόνον εἰς τὴν Uganda ὑπάρχουν 14,000 μαυροὶ Ὀρθόδοξοι, θὰ αὐξηθοῦν δὲ πολὺ περισσότερον, ἐὰν ἐξασφαλισθῶσι δι' αὐτοὺς Ἱερεῖς καὶ ὑλικά μέσα Ὀρθοδόξου διαφωτίσεως, ἀπαραίτητα πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἑτεροδόξων προσηλυτιστικῶν ἐνεργειῶν.

Ἱ. Μητρόπολις Καρθαγένης

Διὰ πρώτην φοράν μετὰ 30 ἐτῶν ἀπουσίαν τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῆς Βορείου Ἀφρικῆς, ἐπεσκέφθη αὐτὴν Ἀρχιερεὺς, ὁ οἰκείος Μητροπολίτης Καρθαγένης Σεβ. κ. Παρθένιος, τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθησαν μετὰ βαθείας χαρᾶς αἱ 6,000 περίπου Ὀμογενῶν τῆς Ἐπαρχίας του. Ἐτόνισεν ἡ Α.Σ. τὴν ἀνάγκην ἰδρύσεως Σχολείων καὶ Ἱερῶν Ναῶν, τῶν ὁποίων στεροῦνται παντελῶς.

Ἱ. Μητρόπολις Σελευκείας

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σελευκείας κ. Κυπριανός, κατὰ τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον του ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ Ἐλιζαβετθίλλ τοῦ Βελγικοῦ Κόγκο ἐτόνισεν, ὅτι κύριος σκοπὸς του θὰ εἶναι νὰ στερεώσῃ καὶ ἀνυψώσῃ τὸ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ

Ἡ Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 25ης Αὐγούστου ἐ. ἔ., προτάσει τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, παμψηφεί ἐνέκρινεν, ὅπως ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας ὀνομασθῇ εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν, ὁ δὲ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης αὐτῆς κ. Ἰεζεκιήλ εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας.

Ἡ προαγωγὴ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ταύτης εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ Ἱεράρχου Σεβ. κ. Ἰεζεκιήλ εἰς Ἀρχιεπίσκοπον, εἶναι τὰ μάλιστα ἐπικαιρὸς καὶ εὐστοχος, λόγῳ καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς Ἐπαρχίας ταύτης καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀλματωδῶς αὐξανόντων καὶ πληθυνόντων εὐσεβῶν καὶ φιλοπροόδων Ἑλληνορθοδόξων, διὰ τὴν καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὁποίων ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἀποκτήσῃ καὶ περισσοτέρους καλοὺς Ἱερεῖς, ἀλλὰ καὶ Βοηθοὺς Ἐπισκόπους.

Συχαίρομεν θερμῶς τῷ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπῳ κ. κ. Ἰεζεκιήλ διὰ τὴν ἐπάξιον ταύτην προαγωγὴν καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὸ

φρόνημα τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Ἐπαρχίας του καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν συνεργασίαν πάντων πρὸς Ἱδρυσιν Σχολείων καὶ διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

► Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. Βενέδικτος μετέβη εἰς Ἀθήνας καὶ ἔσχεν ἐπανειλημμένας συσκέψεις μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Παιδείας, ἐπὶ ζωτικῶν ζητημάτων τῶν Ἁγίων Τόπων. Ἐπεσκέφθη ἐπίσης τὸν ἐν Ἀθήναις παρεπιδημούντα Μακ. Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κ. κ. Χριστοφόρον.

► Ἡ ἀναστήλωσις τοῦ Πανσέπτου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως συμπληροῦται.

► Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. Βενέδικτος θὰ μεταβῇ εἰς Φανάριον Κωνσταντινουπόλεως περὶ τὰ μέσα τ. μ. Ὀκτωβρίου πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Διάλυσις Τάγματος Ἱερέων-Εργατῶν

Περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου διελύθη τὸ Τάγμα Ἱερέων Ἐργατῶν, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἰδρυθῇ τῷ 1943 ὑπὸ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἐν Γαλλίᾳ, λόγῳ τῆς τελείας ἀποτυχίας του. Ἡ ὀργάνωσις εἶχε χαρακτηρισθῇ ὡς «Ἱεραποστολὴ εἰς Παρισίους», οἱ δὲ Ἱερεῖς-μέλη τῆς εἰργάζοντο εἰς ἐργοστάσια διὰ νὰ φέρουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοὺς ἀπομακρυσμένους ἀπ' αὐτὴν ἐργάτας. Τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα τῶν προσδοκωμένων. Ἐκ τῶν 150 περίπου Ἱερέων-Εργατῶν, 20 ἐνυμφεύθησαν, ἄλλοι ἐγκατέλιπον τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν, ἄλλοι ἔγιναν μέλη Κομμουνιστικῶν Ὁργανώσεων, καὶ μόνον 25 ἔμειναν εἰς τὴν Ὁργάνωσιν των. Αἰτήσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Παρισίων ὅπως ἐπανασυστήσῃ τὸ Τάγμα τοῦτο, ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ Πάπα. Τὸ Βατικανὸν διεκήρυξεν ἐν προκειμένῳ ὅτι, «ἡ χειρονακτικὴ ἐργασία εἰς ἐργοστάσια εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἱερέως, ὁ ὁποῖος δὲν πρέπει νὰ ἀναμειγνύεται μετὰ τῶν ἐργατῶν ὡς εἰς ἐξ αὐτῶν». «Ἐν ἀκόμῃ λάθος τῆς ἀλαθήτου» ἔδρας.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἰάκωβος

► Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος, ὑποστάς τῇ 12ῃ Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐγχειρήσιν χολολιθίασεως ἐν τῷ ἐν Βοστώνῃ New England Baptist Hospital, χάριτι Θεοῦ ἐξῆλθε τοῦ Νοσοκομείου τῇ 24ῃ Αὐγούστου, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν, τῇ δὲ 31ῃ ἰδίου μηνός, ὁρίσας Ἀρχιεπισκοπικὸν Αὐτοῦ Ἐπίτροπον διὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναρωτικῆς Αὐτοῦ περιόδου τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπον Νύσσης κ. Γερμανὸν Πολυζωΐδην, ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς διὰ Λουκαίρην τῆς Ἑλβετίας, ἔνθα ἀνεπλήρωσε τὴν ἀναρωτικὴν Αὐτοῦ ἁδεια, τῇ δὲ 15ῃ Σεπτεμβρίου ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς διὰ τὸ Φανάριον, ἔνθα ἐγένετο δεκτὸς μετὰ πολλῆς ἐγκαρδιότητος παρὰ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου καὶ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου.

► Τόσον ἡ Α.Θ.Π. ὁ Πατριάρχης, ὅσον καὶ ἡ Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξέφρασαν τὴν συμπάθειαν Αὐτῶν πρὸς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ νηχῆθησαν πρὸς Αὐτὸν ταχεῖαν καὶ πλήρη ἀνάρρωσιν πρὸς αἰσίαν συνέχισιν τοῦ Ποιμαντορικοῦ Αὐτοῦ ἔργου.

► Ἐκ Φαναρίου, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς διεβίβασε τὰς σεπτὰς Πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας πρὸς τὸ ἐν Ἀμερικῇ εὐλαβὲς Ποίμνιον διὰ τοῦ ἐξῆς τηλεγραφήματος πρὸς τὸν Ἐπίτροπον Αὐτοῦ Θεοφ. Ἐπίσκοπον Νύσσης κ. κ. Γερμανόν:

«Φανάριον, 17 Σεπτ. 1959

Ἀφίχθεις αἰσίως καὶ ὑποθαλὼν προσωπικὰ καὶ πάσης προσφιλοῦς Ὀμογενείας υἱικὰ σεβάσματα καὶ ἔκφρασιν ἀπολύτου εὐλαβείας καὶ

Ἡ Ρώμη καὶ τὸ Π.Σ.Ε. ἐν Ρόδῳ

Ὁ Σεβ. Καρδινάλιος Τισσεράν διεψεύσε τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν δύο Ρωμαιοκαθολικῶν Ἱερέων, οἵτινες ἐπληροφόρησαν τὰ Πρακτορεῖα Εἰδήσεων, ὅτι ἐξ ὀνόματός του προήλθον εἰς συζητήσεις μετ' Ὁρθοδόξων Κληρικῶν διαρκούντος τοῦ Συνεδρίου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν ἐν Ρόδῳ. Δὲν διηυκρίνησαν ὅμως οἱ δύο οἱ τοι Ρωμαιοκαθολικοὶ κληρικοὶ διατί ἔδωσαν ἀναληθεῖς πληροφορίες.

ἀφοσιώσεως τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ προσκυνητῷ ἡμῶν Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, διαθιβάζω δι' ὑμῶν πρὸς τὸ πεφιλημένον Ποίμνιον εὐλογίαν καὶ εὐαρέσκειαν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἀδελφικῶς,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ἀμερικῆς Ἰάκωβος»

Ἐκλογὴ τῆς Α.Σ. ὡς ἐνὸς τῶν ἑξ Προέδρων τοῦ Π.Σ.Ε.

Τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν, τὸ συνελθὼν τὸν παρελθόντα Αὐγουστον ἐν Ρόδῳ, ὁμοφώνως ἐξέλεξε τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβον ὡς ἓνα τῶν ἑξ Προέδρων αὐτοῦ. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἀποδεχθεὶς τὴν ἐκλογὴν, ἐξέφρασε πρὸς τὸ Π.Σ. Ἐκκλησιῶν τὰς εὐχαριστίας Αὐτοῦ. Ὡσαύτως ἐξέφρασεν εὐχαριστίας πρὸς πάντας, ὅσοι συνεχάρησαν Αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ.

Ἐπὶ τῇ Ἐγχειρήσει τῆς Α.Σ.

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας μετὰ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, οἱ Θεοφιλέστατοι Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ὁ Ἱερὸς Κλῆρος, τὸ Ἐντιμότατον Μικτὸν Συμβούλιον, αἱ Ἐφορίαι τῶν Ἱδρυμάτων αὐτῆς καὶ πλεῖστα Κοινότητες καὶ Ὁργανώσεις αὐτῆς, ὡς καὶ ὁ ὁμόγλωσσος Τύπος καὶ οἱ διευθυνταὶ ραδιοφωνικῶν προγραμμάτων, ἐξέφρασαν ποικιλοτρόπως τὴν συμπάθειαν αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, καὶ νηχῆθησαν ὑπὲρ πλήρους καὶ ταχείας ἀναρώσεως αὐτοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐξέφρασε πρὸς πάντας τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας διὰ τὰς ἐκδηλώσεις καὶ τὰ αἰσθήματα αὐτῶν.

Ἐπ' ἀνόδοις τῆς Α.Σ.

Μετὰ παραμονὴν μιᾶς ἑβδομάδος ἐν Φαναρίῳ, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς τῇ 21ῃ Σεπτεμβρίου δι' Ἀθήνας, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Γενεύην. Συμπληρωθείσης τῆς ἀποθεραπείας αὐτοῦ, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπανέκαμψεν ἀεροπορικῶς εἰς Νέαν Ὑόρκην τῇ 29ῃ Σεπτεμβρίου, γενόμενος δεκτὸς ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ παρὰ τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Κων-

σταντίας κ. Γερμανοῦ καὶ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Παρίσταντο ὁ Ἐξοχ. Κωνσταντῖνος Τριανταφυλλᾶκος, Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Νέα Ὑόρκη, ὁ Πρόξενος κ. Κ. Μηλιαρέσης. Ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἀφοῦ ἠυλόγησε καὶ ἠυχάριστησε τοὺς ὑπαντήσαντας, κατηρθύνθη εἰς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν, γενόμενος δεκτὸς παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς μετ' ἐκδηλώσεων σεβασμοῦ καὶ χαρᾶς. Προσευχηθεῖς ἐν τῷ Ἱ. Παρεκκλησίῳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐδοξολόγησε τὸν Κύριον, τὸν καταξιώσαντα αὐτὸν νὰ ἐπανέλθῃ ἐν πλήρει ὑγείᾳ εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ, καὶ διεβίβασε πρὸς πάντας τὰς σεπτὰς πατρικὰς καὶ Πατριαρχικὰς εὐχὰς τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, ἐκφράσας τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας διὰ τὰς ἐγκαρδίους ἐκδηλώσεις πάντων ἐπὶ τῇ ἐγγειρήσει καὶ τῇ ἀναρρώσει αὐτοῦ. Ἀπέλυσε δὲ εἰδικὴν Ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ τὰ Ἐντιμ. Διοικ. Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ καὶ ἀναλήψει τῶν Ποιμαντορικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

■

Ἁ. Ἀρχιεπισκοπ. Ἐπίτροπος Θεοφ. Νύσσης κ. Γερμανὸς

Δι' εἰδικῆς Ἐγκυκλίου αὐτοῦ, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς ἀνεκοίνωσε πρὸς τοὺς Θεοφιλ. Ἐπισκόπους καὶ τὸν Ἱερὸν Κλήρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ὅτι Ἀρχιεπισκοπικὸν αὐτοῦ Ἐπίτροπον διὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναρρώσεως αὐτοῦ ὤρισε τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Νύσσης κ. Γερμανὸν Πολυζωΐδην.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης, μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ προθυμίας, ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ.

Τῇ 9ῃ Σεπτεμβρίου, μετέχων Ἀντιπροσωπείας τοῦ National Council of Churches in U.S.A., ἐπεσκέφθη τὴν Α.Ε. τὸν Πρόεδρον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κ. Ἀϊζενχάουερ ἐν τῷ Λευκῷ Οἴκῳ (βλ. σελ. 298).

Τῇ 20ῇ Σεπτεμβρίου προέστη τῆς ἐν Asbury Park ἐτήσιας πανδήμου τελετῆς καὶ πανηγύρεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (βλ. σελ. 294).

Τῇ 2α Σεπτεμβρίου προήδρευσε τῆς συνελεύσεως τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῆς Α' Ἐπισκοπικῆς Περιφέρειας καὶ συνεζήτησε μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου περὶ διαφόρων προβλημάτων τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.



"HOME FOR THE AGED" and ADMINISTRATION BUILDING

SIXTH DIOCESE CHARITABLE INSTITUTIONS of the Greek Orthodox Archdiocese of North and South America Sixth Diocesan District—Old Route 119, Fayette County, Uniontown, Pennsylvania

Ἐπεσκέφθη πολλὰς Κοινότητας καὶ Ἱεροὺς Ναοὺς, ἐλειτούργησεν ἡ ἐχοροστάτησεν εἰς αὐτοὺς, συνεζήτησε μετὰ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἅτινα ἀπασχολοῦν τὰς Κοινότητας, ἐπεσκέφθη τὴν Ἀκαδημίαν Ἀγίου Βασιλείου καὶ ἄλλα ἐκπαιδευτήρια τῆς Ὁμογενείας καὶ ἔδωκε τὰς δεούσας κατευθύνσεις.

Δι' ἐγκυκλίων καὶ ἀνακοινωθέντων ἐνημέρωσε τὸν Τύπον καὶ τὸ Πλήρωμα ἐπὶ τῆς ἐξελιξέως τῆς ἀναρρώσεως τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ διέλυσεν ὠριμένως ἀνακριθεῖς πληροφορίας, περὶ ὧν ἀναγράφομεν ἄλλαχού (σελ. 312).

■

Ἁ. Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας, τυχὼν κανονικῆς ἀδείας παρὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου — ὡς ἀνεγράψαμεν (τεῦχος Ἰουλίου) — μετέσχεν ὡς Μέλος τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ ἐν Ρόδῳ Συνέδριον τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, μεταβὰς εἰς Φανάριον, ἐπεσκέφθη τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ὑπέβαλε τὰ σέβη αὐτοῦ εἰς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν, γενόμενος δεκτὸς παρ' αὐτοῦ μετὰ πολλῆς ἐγκαρδιότητος, ὑπέβαλε δὲ τὰ κατὰ τὸ Συνέδριον. Ἀναχωρήσας τῇ 27ῃ Αὐγούστου, ἐπέστρεψεν εἰς Ἀμερικὴν. Διελθὼν ἐκ Νέας Ὑόρκης, ὑπέβαλε τὰ κατὰ τὸ ταξίδιον αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Ἐπίτροπον

Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Νύσσης κ. Γερμανόν, καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἐν Βοστώνῃ ἔδραν τῆς Ἐπισκοπικῆς αὐτοῦ Περιφέρειας, διεβίβασε δι' ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς αὐτοῦ τὰς σεπτὰς πατρικὰς καὶ Πατριαρχικὰς εὐχὰς τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος.

■

Ἁ. Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Τροπαίου κ. Πολύευκτος

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Τροπαίου συνεχίζει τὰς ἐντόνους προσπάθειάς αὐτοῦ πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ προγράμματος ἀποκτήσεως Κέντρου τῆς δῆς Ἐπισκοπικῆς Περιφέρειας: Φιλανθρωπικοῦ, Πνευματικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ.

Ἡ φωτογραφία εἰκονίζει τὸ κτίριον ἐντὸς τοῦ οὗρου θὰ στεγασθῇ τὸ Γηροκομεῖον τῆς Περιφέρειας, ἐν Uniontown, Pa.

Ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων τῆς Περιφέρειας ἔδωκεν εἰς τὰ Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα τὴν ἐτησίαν ἐκδρομὴν αὐτῆς τῇ 31ῃ Αὐγούστου, ὅποτε ἔλαθε χώραν καὶ ἡ ὀρκωμοσία τῶν νέων Ἀξιωματῶχων αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Τροπαίου κ. Πολυεύκτου.

■

Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολὴ Μπρουκλάιν

Μὲ τὴν ἐγγραφὴν 20 νέων φοιτητῶν καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἤδη ἐγγεγραμμένων εἰς τὴν Σχολὴν, ἤρχισαν τὰ μαθήματα τὴν 7ην Σεπτεμβρίου. Τὴν 13ην καὶ τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου, Κυριακὰς πρὸ τῆς Ὑψώσεως καὶ μετὰ τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τι-

THE RELIGIOUS OMNIBUS

REV. DEMETRIOS J. CONSTANTELOS, *Tb. M., Editor*
Perth Amboy, New Jersey

Mixed Marriages Source of Conflict

In a report presented at the 44th triennial convention in San Francisco of the Lutheran Church — Missouri Synod—young people were warned against mixed marriages. Submitted by the denomination's Family Life Committee, the report cited statistical studies from Protestant and Roman Catholic sources to show that the chief point of conflict in the large number of broken homes resulting from mixed marriages revolves around religious differences and the education of children.

Communist Literature Drive Continues

Wherever the dark shadow of Communism appears, it takes the form of a printed matter. According to an authoritative source in London, Soviet's giant "cultural" propaganda drive last year supervised the printing and distributing of 30 million books in 26 foreign languages outside the Iron Curtain area. The Communists are con-

centrating their campaign in underdeveloped countries where the books are sold at give-away prices. Red China exported two million copies to India alone last year and millions were disseminated to overseas Chinese through distribution centers in Hong Kong and Singapore. Russia shipped four million to India last year. All over the world Red literature poisons the minds of men. This is an excellent method of influencing people and the Churches must fight back with a ministry of Christian literature.

Obscene Literature Blamed for Crimes

Dr. Nicholas G. Frignito, Psychiatrist and medical director of the Municipal Court in Philadelphia, testifying before the first Congressional field hearings into the use of mails to distribute pornography, blamed obscene literature for an increase in sexual offenses by young people. Dr. Frignito said the Judiciary has case histories which show that smutty books led to

criminal behavior, from vicious assault to homicide. "Children in the ages from nine to fourteen are most affected by this indecent material," he testified. "The filthy ideas implanted in their immature minds impelled them to crime."

The Church in Russia

The Rev. Dr. Oscar Rundblom, Dean of the Cathedral at Vasteras, Sweden, reported recently on his return from a visit to Moscow that eighty per cent of all babies in Russia are being baptized in the Orthodox Church. On the other hand, he said, the number of marriages celebrated in the Russian Church "has fallen considerably." He added that there is "no difficulty" in obtaining candidates for the priesthood and that at present there are eight theological training colleges.

Religion in Japan

About 65 per cent of all Japanese replied to a recent Government questionnaire that they belong to "no faith." Of the remainder, 68 per cent are Buddhist, 9 per cent Shintoist, and 3 per cent Christians. Only 20 per cent believe in a life after death; 59 per cent believe there is none; and 21 per cent have "no opinion."

World Council of Churches Delegates Greatly Pleased

In a comprehensive report, published in the British weekly *The Christian Word*, R. F. G. Calder writes about the recent meeting of the World Council of Churches Central Committee that "... the meetings were greatly enriched for the delegates by a number of special occasions arranged by the Greek Patriarchate, the Greek Government, the Metropolitan of Rhodes and his Committee, and the Mayor of Rhodes. These included participation in both Rhodes and Athens in Sunday services with their rich liturgy, a visit to Lindos where St. Paul preached, and a number of generous receptions. These prerequisites added greatly both to the enjoyment of the Committee and to their fuller understanding of the people and their historic Church."

Greek Course at Ebenezer College in Philippines

An accelerated course in Greek was introduced recently at Ebenezer College, Zamboanga, Mindanao, Philippines. This course differs from the traditional method of learning Greek. It relies heavily on tape-recorded exer-

μίου Σταυροῦ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου τιμᾶται ἡ Σχολή, ἐτελέσθησαν πανηγυρικά Θεῖα Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Ἑλαίας κ. Ἀθηναγόρου. Ἡ Σχολή εἰσῆλθεν εἰς τὸ 23ον ἔτος τῆς λειτουργίας της, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἰωάννου Παπαδοπούλου.

Γραφεῖον Παιδείας

Ἑλληνο-Ἀμερικανικὰ Σχολεῖα

Μὲ τὸ ἀνοίγμα τῶν Ἀμερικανικῶν καὶ Ἡμερησίων Ἑλληνοαμερικανικῶν Σχολείων, ἤρχισαν νὰ ἀνοίγουν καὶ τὰ Ἀπογευματινὰ μας Σχολεῖα. Τόσον τὰ Ἡμερησία, ὅσον καὶ τὰ Ἀπογευματινὰ μας Σχολεῖα θὰ λειτουργήσουν κατὰ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος 1959-1960 μὲ περισσοτέρους μαθητὰς καὶ μαθητρίας.

Τὰ Ἡμερησία μας Ἑλληνοαμερικανικὰ Ἐκπαιδευτήρια ἔχουν αὐξήσει κατὰ τὸ σχολικὸν τοῦτο ἔτος. Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην λειτουργοῦν ἤδη ἑπτὰ Ἡμερησία, εἰς τὸ Σικάγον τρία, εἰς τὸ Λόουελλ, Μαςς., ἓν καὶ εἰς τὴν Μοντρεάλην, Καναδᾶ, ἓν. Μετὰ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τῆς Ἀκα-

δημίας καὶ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων θηλέων καὶ ἀρρένων, τὰ Ἡμερησία Ἐκπαιδευτήρια τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀνέρχονται εἰς δεκαεξ.

Νηπιαγωγεῖα

Εἰκοσιτέσσαρες Κοινότητες ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἱδρύσουν Νηπιαγωγεῖα, εἰς τὰ ὅποια νὰ φοιτοῦν παιδιὰ Ἑλληνοαμερικανικῶν οἰκογενειῶν, διὰ νὰ ἐκμάθουν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν φοίτησιν των εἰς Ἡμερησία ἢ Ἀπογευματινὰ Σχολεῖα, καλύτερον προετοιμασμένα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν Νηπιαγωγείων ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐξέδωκεν εἰς μικρὰ φυλλάδια ὅλην τὴν ὕλην τῶν Νηπιαγωγείων διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς λειτουργίας των. Τὰ βιβλιάρια αὐτὰ εἶναι τὰ ἑξῆς: 1) Μεθοδικὸ Βοήθημα Νηπιαγωγοῦ, 2) Ὁμιλῶ Ἑλληνικά, 3) Ἡθοπλαστικὰ Διηγήματα, 4) Προσευχοῦλες καὶ Ποιήματα, 5) Παιδικὰ Παιγνίδια καὶ Παιγνιοτράγουδα, 6) Χειροτεχνία καὶ Πλαστική, 7) Θρησκευτικὴ Ἱστοριόυλες, 8) Νηπιαγωγεῖα διὰ Κοινότητος, 9) Νηπιαγωγεῖα διὰ Διδασκάλους.

THE HOMILIES OF PHOTIUS PATRIARCH OF CONSTANTINOPLE: English Translation, Introduction and Commentary (Dumbarton Oaks Studies III). By Cyril Mango. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1958. Pp. 327. \$6.00.

The publication of this volume is a significant event. This marks the first time that the homilies of this great and controversial Patriarch of the Greek Orthodox Church (often accused of being the chief instigator of the schism of the Eastern and Western Churches in the 9th century) have ever been translated into a modern language. Eighteen of these homilies have been preserved but apparently the scarcity of the Greek text and the difficulty of Photius' Byzantine Greek style have contributed definitely to the neglect of these important documents by modern historians and scholars. Now there can be no excuse as far as the availability of these documents is concerned. Cyril Mango, Lecturer in Byzantine Archaeology at Dumbarton Oaks, has rendered these eighteen sermons into clear, precise English with an introduction, rich notes and comments, and the latest bibliographical references.

Though the preserved homilies contain not a single reference to the Roman Papacy, whose avowed opponent Photius has presumably long been depicted as being, they do reveal that Photius was an able preacher, a churchman, theologian, and historian of the highest order, as well as a stalwart defender of icons and adversary to iconoclasm.

Of particular interest to modern readers will be the two sermons (Homilies III, IV) on the Russian attack on Constantinople, which are the documents believed to be the earliest known preserved pieces of evidence concerning the Russian nation. Also of special interest is Homily XVII on the Image of the Virgin in St. Sophia and Homily XVIII on the Council of 867, which is the only extant document pertaining to this Council. The other sermons deal with the beginning of Lent (I), Good Friday (II, VI), the Annunciation (V, VII), Palm Sunday (VIII), the Birth of the Virgin (IX), the inauguration of a Church in the Palace (X), Holy Saturday (XI, XII), Tyrophagy Week (XIII, XIV), and the Arian heresy (XV, XVI).

There is a wealth of historical, art-historical, theological and moral information contained in these sermons of

Patriarch Photius and since they are homilies, they need to be read with great care and thought in order to yield the necessary appreciation. The reader will be grateful to Dr. Cyril Mango for his translation of the difficult but original Greek text as well as for the wealth of scholarship that Dr. Mango has brought to bear in the rendering and publication of his translation. There can be no doubt that this translation and English edition of Photius' homilies will become standard for a long time to come, bringing within the reach of a much wider audience the writings of a very significant figure in Byzantine history, theology, and literature.

Νέαι Ἐκδόσεις τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἐξεδόθη καὶ ἀπεστάλη πρὸς τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ τὰ Ἐντιμότατα Διοικητικά Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων ὁ Νέος Κανονισμὸς τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν., συμπληρωμένος διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Κληρικολαϊκῶν Συνελεύσεων 13ης καὶ 14ης. Ἡ ἔκδοσις αὕτη ἀκυροῖ τὴν ἔκδοσιν 1955, ὡς καὶ πᾶσαν προηγουμένην.

cises which each student must meticulously follow. Through a rigid schedule of classes the difficult characters and sounds gradually assume understandable form and learning the language becomes a delight.

Church Membership a New High

Membership in American churches and synagogues reached an all-time high in 1958. Reports made by church groups themselves indicate membership for all faiths in 1958 was 109,557,741. This is 63 per cent of the nation's estimated population of 173,374,000, the highest ratio of church membership to population in American history. Details appear in the *Yearbook of American Churches for 1960* published on September 8. There are 260 Churches

and religious bodies listed in the Yearbook.

A Challenge to Churches

An appeal to Churches throughout the world to participate more actively in meeting human needs in underdeveloped areas was made by an international conference on rapid social change held recently in Salonika. One hundred and sixty delegates from thirty-four countries attended the meeting sponsored by the World Council of Churches. Political scientists, teachers, political leaders and economists joined church leaders in the preparation of three long reports dealing with such subjects as family life, race relations, capital investment, labor relations, etc. The Church and the State of Greece were represented by Professor Bratsiotis, Professor Joannides, St.

Stephanopoulos, a member of the Greek Parliament, the economist Romanos Sarantides, etc. A keynote address was made by Mr. Stephanopoulos who declared that "... it would be a tragedy if Karl Marx's prophecy, which has failed nationally, should now succeed internationally because of the lack of vision of the more wealthy. ... We as Christians know that it is not enough to denounce evil. We must be for the good in order to change souls."

Correction

Rev. Jerome Catsonis, the distinguished priest of the Orthodox Church of Greece and chaplain to the Royal Family, was elected a Professor of the Faculty of the University of Salonika, and not of the University of Athens, as stated in this department last month.



ATLANTIC BANK
OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER \$50,000,000

Complete Banking Facilities
INTEREST ON SAVINGS ACCOUNTS
At 3% Compounded Quarterly



MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS

at 35th Street. Opposite Macy's

NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

123 WILLIAM STREET

NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900



Member Federal Deposit Insurance Corporation

ΤΙ ΜΑΣ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ ΤΑ ΙΕΡΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 307ης σελίδος)

ματι Θεοῦ, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἄρσιν τῶν ἐμποδίων καὶ τὴν διάσωσιν τῆς Ἑνότητος τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Σύνοδος αὕτη μένει ὡς ὑπόδειγμα διὰ τὴν ἐν πνεύματι Χριστοῦ ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων, ἅτινα πάντοτε θὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Τὰ κεφάλαια 16-19 μᾶς παρουσιάζουν τὸ Εὐαγγέλιον νὰ κατακτᾷ ἔδαφος εἰς ὁλόκληρον τὴν Μικράν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Τὰ μεγάλα κέντρα, Φίλιπποι καὶ Θεσσαλονίκη, Ἀθῆναι καὶ Κόρινθος ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἔφεσος ἐν Μ. Ἀσίᾳ, ἀποτελοῦν τὰς βάσεις διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ Εὐαγγελίου. Παντοῦ ἰδρύνονται καὶ ὀργανοῦνται Ἐκκλησίαι Χριστιανικαὶ μὲ ἀκμαίαν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐνάρετον ζωὴν, παρὰ τὰ ἐμπόδια ποὺ προσβάλλουν οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως.

Τὰ σχέδια τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου ἀποβλέπουν πρὸς τὴν Ρώμην καὶ τὴν Σπανίαν. Ὁραματίζεται νὰ φέρῃ τὸν Χριστὸν «μέχρις ἐσχάτου τῆς γῆς». Τὰ κεφ. 20-28 ἀναφέρονται εἰς τὰ δεσμὰ τοῦ Ἀπ. Παύλου. Ὁ Χριστὸς εἶχε προεῖπει «εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν» (Ἰωάν. 15, 20). Ἡ τύχη τοῦ πραγματικοῦ Εὐαγγελιστοῦ φαίνεται εἶναι ὁ διωγμός. Τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι φῶς καὶ ὁ κόσμος δυστυχῶς μισεῖ τὸ φῶς ἵνα μὴ ἐλέγχῃται ὑπ' αὐτοῦ (Ἰωάν. 3, 19). Οἱ φανατικοὶ Ἰουδαῖοι δὲν συνεμορφώθησαν πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἀποστολικῆς Συνόδου. Διὰ τοῦτο διαρκῶς κατηγοροῦν τὸν Παῦλον ὅτι δὲν σέβεται τὸν Νόμον, καὶ παρανομοῦντες ζητοῦν νὰ τὸν φονεύσουν. Παρὰ τὸν κίνδυνον, ὁ Παῦλος πηγαίνει εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, τὸ κέντρον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ φανατισμοῦ. Ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι ζητοῦν νὰ τὸν φονεύσουν, ὁ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ κάνει χρῆσιν τοῦ δικαιώματός του ὡς Ρωμαίου Πολίτου, καὶ αἱ Ἀρχαὶ ἀποστέλλουν αὐτὸν ἵνα δικασθῇ εἰς τὴν Ρώμην. Οὕτω ἔφερε τὸ Εὐαγγέλιον καὶ εἰς τὴν Ρώμην, καίτοι ὡς «δέσμιος Χριστοῦ». Πανηγυρικὰ τελειώνει τὸ βιβλίον ὁ Λουκᾶς μὲ τὸν θρίαμβον τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν Ρώμην (28, 30-31).

ARCHBISHOP IAKOVOS REVEALS THAT PARTIAL CHURCH UNITY IS BARRED

(Continued from page 311)

served that plans for the center grew out of the closer relations established between the Orthodox and other member Churches of the World Council of Churches.

Referring to the meeting of the Council's Central Committee in Rhodes, Archbishop Iakovos described it as having been "very successful" in building stronger relations between the Eastern and Western Churches.

The meeting, he said, gave many Orthodox leaders their first opportunity to learn at first hand about the World Council. "Those who attended," he stated, "feel that the World Council is an organ of Divine Providence to bring the Churches together."



ATTEND CHURCH SERVICES...

THE GREEK ORTHODOX CHURCH

Welcomes you...

BIRMINGHAM, ALA.

HOLY TRINITY 307 So. 19th Street
HOLY CROSS 725 No. 25th Street
Rev. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
Divine Liturgy and Sunday School 10:30 A.M. — 12 M.; Greek School 4-6 P.M. daily

BOSTON, MASS.

EVANGELISMOS, Parker & Ruggles Sts.
Rev. John Zannetos Rev. P. Kyriacos
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:15 P.M.
Sunday School 9:00 — 10:30 A.M.
Greek School 3:15 — 5:15 P.M. daily

CORONA, N. Y.

THE TRANSFIGURATION OF CHRIST
38-05 98th Street Corona 68, N. Y.
Rev. E. Tselentakis Illinois 8-5251
Divine Liturgy 11:00 A.M. — 12:30 P.M.
Sunday School 10:30 — 11:30 A.M.
Greek School 3:00 — 5:00 P.M.

DETROIT, MICH.

ST. NICHOLAS 17400 Second Blvd.
Rev. Chr. W. Hadgigeorgis Tel. TO 8-1844
Orthros 9 — Sun. School Services 10 A.M.
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sun. School 11 — Greek School 4:30-6 P.M.

HARRISBURG, PA.

HOLY TRINITY 415 Walnut Street
P.O. Box 1232
Rev. George Giannaris
Church's Tel. CEder 2-1112
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 9:45 A.M.

PEORIA, ILL.

ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:20 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M. daily

- WAUKEGAN & NO. CHICAGO, ILL. -

ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. G. Nicosis Tel. MA 3-0190
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:30 A.M.
Greek School 4:30 to 6 P.M. 4 days a week

WASHINGTON, D. C.

ST. SOPHIA CATHEDRAL
36th Street and Massachusetts Ave., N.W.
Tel. FE 3-4730
Rev. Aim. Laloussis Rev. J. Tavlarides
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:00 M.
Sunday School 10:30 A.M. — 12:00 M.
Greek School 3:30 — 6:00 P.M. daily

STAMFORD, CONN.

TAXIARCHAE Bedford and Third Sts.
Rev. George Poulos—FI 8-4216, DA 4-4401
Orthros 9:30 — Sunday School 10:15 A.M.
Divine Liturgy 10:30 A.M. — Greek School
Daily 4-6 P.M. — Nursery School Daily
9 A.M. to 12:30 P.M. — Greek Evening
School Mon. and Wed. 7:30-9:30 P.M.

ΑΞΙΟΠΡΟΣΕΚΤΕΣ ΓΝΩΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

«Χωρίς τὸ Εὐαγγέλιο, πὺ κύριο θέμα του εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, δὲν γνωρίζομε τίποτε καὶ δὲν βλέπομε παρὰ σκοτάδι καὶ σύγχυσι στὸν χαρακτήρα τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν φύσι». (Πασκάλ, διάσημος μαθηματικὸς καὶ φιλόσοφος).

«Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ διαβάσῃ τὸ Εὐαγγέλιο, χωρὶς νὰ ἀποκτήσῃ τὸ αἶσθημα τῆς πραγματικότητος τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ δύναμις τῆς προσωπικότητός Του ἀναβλύζει ἀπὸ κάθε λέξι». (Ἀλβέρτος Ἀϊνστάϊν, κορυφαῖος μαθηματικὸς).

«Ἡ Καινὴ Διαθήκη εἶναι θαυμάσιο Μήνυμα ἐλπίδος, ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς βυθισμένους σὲ ἀπελπισία». (Τογιοχίκο Καγκάουα, Ἰάπων ἱεραπόστολος).

«Οἱ παραβολὲς τοῦ Εὐαγγελίου φωτοβολοῦν ἀκόμη, ὕστερα ἀπὸ εἴκοσι αἰῶνες, τὸ αἰώνιο φῶς τῆς νεότητος». (Τζοβάννι Παπίνι, Ἰταλὸς λογοτέχνης).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, Stamford, Conn. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ἐγγραφὴν 20 νέων συνδρομητῶν ἐκ τῆς ὑμετέρας Κοινότητος. Ἀποστέλλομεν τὰ 20 τεύχη. Συγχαίρομεν θερμῶς διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ νέου περικαλλοῦς καὶ μεγαλοπρεποῦς Βυζαντινοῦ Ἱεροῦ Κοινοτικῆς ὑμῶν Ναοῦ.

Ἀνακοίνωσις

Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Περίπτερον
τῆς ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΣΙΚΑΓΟΥ
(Ἰούλιος 1959)

ἐξετέθησαν δείγματα τέχνης τοῦ
παγκοσμίως ἀνεγνωρισμένου Ἑργοστασίου
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΚΑΙ ΠΟΛΥΕΛΛΙΩΝ

«ΒΟΓΙΑΤΖΗ»

Διὰ πᾶσαν παραγγελίαν ἀποταθῆτε:

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΠΟΛΥΕΛΛΙΟΙ

Κ. καὶ Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ

Ἑκθεσις: Ἡφαίστου 2
Ἑργοστάσιον: Ἱερὰ Ὁδὸς 114
ΑΘΗΝΑΙ — ΕΛΛΑΣ

An Invitation

**TO VISIT GREECE
ON THE
TSS OLYMPIA**

Meet new friends and renew old acquaintances . . .
visit the ancient glories of our beautiful land.
Your Tourist dollars are a welcome aid, buy much
more over there. Make a date to sail on the magnificent
"OLYMPIA" . . . always first choice of fellow Greeks.



TSS OLYMPIA, 23,000 tons . . . fastest to
Greece . . . 16 public rooms and many two-bed
staterooms with shower and toilet at low Tourist rates!

Enjoy the excitement of a Mediterranean
cruise, via Lisbon, Naples and Messina . . . on the ship
designed for Greeks, by Greeks. The "OLYMPIA" is
truly *your* ship . . . in spirit, in service, in the superb
cuisine and wines. *When you step aboard,
you're in Greece!*



See Your Travel Agent

GREEK LINE

General Steam Navigation Co. Ltd. of Greece



NEW YORK • BOSTON • CLEVELAND • CHICAGO • LOS ANGELES • TORONTO • MONTREAL